

1st Kymi Archery Open

Jousiampuja

Suomen Jousiampujain Liiton jäsenlehti 2/2010

Vuoden mitalisade!

Espoossa ratkottiin SM-mitalit yleisön keskellä

Näin teet sopivan ja kestävän nokinpaikan

Uutta Uudeksi Vuodeksi

2011

Samick Vision
-keskiosa
185€

Hyvä perusta hyvälle osumille

Samick Vision Basic
-lavat
70€

Hyvät ekat kaaret ekoille kympeille

Arc Sytemen Competition
-joustotalla
45€

Hyvä ja toimiva joustotalla

Shibuyan Ultima
-nuolihihly
32€

Helppo säätää ja jopa kääntää

Bohningin Seal-Tite

4€
-jännevaha
Pitää jänteen aina iskukunnossa

Carterin Squeeze Me
-laukaisulaite
180€

Pienellä painalluksella keskelle kymppiä

Flex Dampster
-vaimennin
20€

Rauhoittaa mieltä ja pehmentää jouta kummasti

Shibuyan Ultima CPX
-taljatähtäin
295€

Huippumerkin huippuhyvä taljatähtäin (ilman scopea)

Hoyt Horizon
-keskiosa
190€

Aloittelijan tosikeyvyt unelma

Beiterin BL50
-taljahyllä
Kysy

Tarkka kypintekijä saapuu Suomeen vuoden 2011 alussa

Uuden vuoden välineet Oulusta

Valtuutettu **HOYT** -kauppias

Mikä jousiammuntavuosi!

Kulunut kausi on ollut hengästyttävän mielenkiullista. Suomalaiset jousiampujat ovat pärjänneet maailmalla laajalla rintamalla, ja arvometallia on satanut hieman yllättävälläkin tahdilla.

Pelin avasi tähtäinmiesten EM-joukkuepronssi Italian tauluammuntakisoissa toukokuussa. Pankin räjäytti kuitenkin Unkarin maastoammunnan MM-kisat, joista Suomi nappasi peräti kolme kultamitalia. Edellisen kerran suomalaista jousiammunnan maailmanmestaria juhlettiin 24 vuotta sitten, kun Carita Jussila voitti niin ikään maastoammunnassa MM-kultaa.

Kyseessä oli monella tavalla historiallinen tapahtuma, sillä miesten joukkuekulta oli Suomelle ensimmäinen laatuaan maastosta. Kisoista saatiin myös Suomen kaikkien aikojen ensimmäinen taljajousen maailmanmestaruus. Tietävästi koskaan aiemmin Suomi ei ole myöskään voittanut MM-kisojen mitalitilastoa.

Menestyksellään vuoden viimeisteli syksyinen pronssimitali opiskelijoiden MM-kisoista taljajousen parikilpailusta.

Monia muitakin hyviä sijoituksia on kauden aikana tullut, joten on todettava, että eteenpäin on mentä ja kehitystä on tapahtunut suomalaisessa jousiammunnassa.

Menestys on auttanut jousiammunnan näkyvyyden nostamisessa, mutta myös erilaisilla kotimaisilla kisatapahtumilla on pyritty ja onnistutkin tuomaan jousiammuntaa lähemmäs yleisöä. Kymi Archery Open aloitti omanlaisensa perinteen kaksipäiväisistä, kansainvälisiä tuulia sisältävistä kisoista, Seinäjoen taulu-SM innosti

kaupunkilaisia katsomoon ja Espoon maasto-SM mullisti maastoammunta-ajattelun tuomalla kisat keskelelle yleisöä. Näistä kaikista tapahtumista voi lukea lisää tämän lehden sivuilta.

Kiinnostuneita kyselijöitä on seuroissa riittänytkin ja uusia jousiampujantaimia on jo monissa seuroissa kasvamassa. Tsemppiä ja jaksamista seura-aktiiveille heidän eteenpäin luotsaamisessaan.

Ja kaikille suomalaisille jousiampujille rauhallista joulua sekä menestystä ja hyviä harrastushetkiä uudelle vuodelle!

Anne Lantee

Anne Lantee päätoimittaja

Kansikuva

Kuvassa: Anne Lantee, Jari Haavisto, Pasi Ahjokivi, Vesa Tarhala
Kuva: Jari Särkilampi

Tässä numerossa

Pääkirjoitus!	3
Ollako vaiko eikö olla?	5
Maastojousiammunnan MM-kilpailut 2010	8
1st Kymi Archery Open	11
Tauluammunnan SM 2010 Seinäjoki	12
Tähtäinryhmän	12
Target 2016 -ryhmä	12
YOG Singapore 14.-26.8.2010	13
Juttua nokinpaikasta	14
Uusi hallitus esittäytyy	15
Tauluammunnan SM 2010 Seinäjoki	16
Maastoammunnan SM Espoossa	18
Shenzhen	21

Palstat

Nokitus • Kolumni	4
Nosto • Lyhyet uutiset	4
Veto • Alueen/tapahtuman esittely	9
Ankkurointi • Juniorit	12
Tähtäys • Henkilöhaastattelu	20
Laukaisu • Gallup	22
Jälkipito • Pilapiirros	23

Suomen Jousiampujain Liitto
Radiokatu 20, SLU-Halo
00240 Helsinki
fax 09 224 402
e-mail: tiedotus@jousiampujainliitto.fi
www.jousiampujainliitto.fi

Päätoimittaja: Anne Lantee
Lehtiryhmä: Harriet Hyvärinen, Elina Syrjänen, Janne Sumusalo, Mika Kareinen

Ulkoasu ja taitto: Sussu Makkonen

Painopaikka: MP - Paino 2010

Ilmestyminen 2 kertaa 2010

Ilmoitushinnat:
1/1 sivua 200€ 4-värisenä, 150€ mv
1/2 sivua 150€ 4-värisenä, 75€ mv
1/4 sivua 75€ 4-värisenä, 50€ mv

Kilpailuilmoitukset seuroille:
1/4 sivua veloitusetta

ISSN 0356-3286

Jousiammunta opettaa elämää

Jousiammunta on hieno laji: siinä voi kilpaila tosissaan tai sitä voi harrastaa rennosti. Jousi on pitänyt pintansa myös metsästysaseena. Kaikessa jousiammunassa tarkoituksena on osua maaliin. Mutta miksi ylipäätään ampua jousella?

Jousiammunan alkuperä ulottuu pitkälle esihistoriaamme. Se on saanut alkunsa tappamisesta, olipa kyseessä sitten ravinnon hankkiminen tai sota. Jousen käyttö sota-aseena alkoi kuitenkin hiipua pian keskiajan jälkeeseen; toisaalta 1627 oli Englannissa vielä jousimiesjoukkoja. Sotainen tarkoitus on hävinnyt, ja paremmuudesta taistellaan nyt hyvillä mielin ja turvallisesti kilparadoilla.

Meille suomalaisille elämä tuppaa jostain syystä usein olemaan yhtä kärsimystä ja asenteemme on kaikesta yltykäläisyydestämme huolimatta joskus uskottoman negatiivinen. Ihmiset marisevat paljon turhasta! Tekisi mielei pistää valittajat hetkeksi jousiammuntaradalle. Jousiammunta kun on teknisessä vaikeudes-

saan erinomaista kehon ja mielen hallinnan opetusta. Jousiammunta opettaa elämää. Sanaanlaskun mukaan 'purjehtiminen on tärkeää, eläminen ei'. Samasta ideasta on muitakin variaatioita kuten 'vain puutarhanhoito on tärkeää eikä sekään ole kovin tärkeää.' Entäpä sitten 'jousiammunta on tärkeää, eläminen ei' tai 'vain jousiammunta on tärkeää, eikä sekään ole kovin tärkeää'? Jousiammunta opettaa malttia, pitkäjänteisyyttä sekä kykyä sietää pettymyksiä. Jousiammunassa 'kaikki mulle heti' -asenne ei ole mahdollinen. Toisaalta elämää – tai jousiammuntaa – ei kannata ottaa myöskään turhan vakavasti.

Jousiammunta saattaa olla myös hyvin filosofista ja seremoniallista touhua - jos niin halutaan. Tästä hyvä esimerkki on saksalaisen filosofin Eugen Herrigelin kirja Zen ja jousella ampumisen taito. Mutta ei meidän tarvitse olla mitään mystikkoja: ihan tavallisen treenin aikana, varsinkin ulkona aukiolla kentällä ja täydellisen keskittymisen tilassa voi tuntea olevansa

yhtä ympäröivän energian ja luonnon kanssa: olla läsnä tässä hetkessä. Elämä saa merkityksen ja ollaan perimmäisten kysymysten äärellä. Vain tämä hetki ratkaisee, vain tämä nuoli on tärkeä. Emme pysty suunnittelemaan elämää yhtään sen enempää kuin meidän kannattaa huolehtia, mihin seuraavat 30 vuotta osuvat. Tai mihin edeltävät 30 vuotta ovat osuneet, niitä kun emme saa napattua takaisin.

Tämä kaikki saattaa kuulostaa hyvin banaalilta, mutta niin elämässä kuin jousiammunassakin nämä yksinkertaiset totuudet usein unohtuvat. Suosittelen jousiammuntaa kiireiselle nykyihmiselle. Kuten kaikessa muussakin, keskity jousiammunassa olennaiseen: tekemiseen. Silloin saatat löytää myös itsesi – ainakin aika ajoin.

Cecilia Putkinotko

NOSTO

lyhyet uutiset

Liittokokouksen päätöksiä

SJAL:n syyskokous pidettiin 25.10. Helsingissä. Keskeisinä päätöksiä liiton jäsenmaksuja vuodelle 2011 päätettiin korottaa yhdellä eurolla. Uudet jäsenmaksut ovat nyt aikuisista 23 euroa ja junioreista 11 euroa. Edellisen kerran maksuja korotettiin vuodelle 2009, mutta ne ehtivät jo laskea vuonna 2010.

Jäsenmaksukorotuksen myötä budjettiin saatiin varattua rahaa reaaliaikaiseen jäsenrekisteritietokantaan.

Jousiampuja-lehti ilmestyy ensi vuonna kokouksen päätöksen mukaisesti painettuna vain kerran, mutta lisäksi kehitetään sähköistä julkaisua. Lehdestä vastaa edelleen viestintä- ja markkinointiryhmä.

Kisajärjestäjille säännöt

Liittohallitus päätti 27.9., että kilpailuiden järjestäjille tehdään säännöt, jotka astuvat voimaan heti ensi vuoden alussa 1.1.2011. Sääntöjen rikkomisesta seuraa järjestäjälle rangaistuksia.

Tarkempaa tietoa saataneen viimeistään sääntöjen tullessa voimaan.

3D-EM Italiassa

3D-ammunnan EM-kisat käytiin loka-kuun alussa Italian Sassariissa. Suomesta mukana olivat talja-ampujat **Hannu H. Kari** ja **Timo Rantanen**. Suomalaiset eivät selviytyneet 16 parhaan pudotuksiin, Hannun sijoitus oli lopulta 29. ja Timon 31.

Voiton miesten taljassa vei isäntämaan **Ilario Munari** ennen ruotsalaiskaksikko **Christofer Herfindal** ja **Jari Hjerpe**.

Hannu H. Kari (vas.) ja Timo Rantanen edustivat Suomea Italiassa.

Jousiampujat Linnassa

Pasi Ahjokivi ja Anne Lantee juhlistivat puolisoineen Suomen itsenäisyyttä Presidentinlinnassa. Vierassjoukon alkupäässä Linnaan saapuneet maailmanmestarit tunnistettiin myös juhla-asuissa ja esiteltiin YLEn TV-lähetksen katsojille heidän kätelessään tasavaltaisen presidentin **Tarja Halosta** ja tohtori **Pentti Arajärveä**.

Pasi (vas.) ja Jaana Ahjokivi sekä Anne ja Sami Lantee viihtyivät juhlissa loppuun asti ja poistuivat vasta viimeisten vieraiden joukossa.

Ollako vaiko eikö olla?

Puheenjohtajalta

SJAL on varmasti yksi kaikkein pienimmistä SLU:n jäsenjärjestöistä. Siinä on tällä hetkellä 52 jäsenseuraa, joissa on yhteensä noin 2000 rekisteröitynyttä jousiammunnan harrastajaa.

Tarkastelen nyt ensin tuota kolmen kirjaimen SLU-lyhennettä. Kirjainyhdistelmä tulee sanoista Suomen Liikunta ja Urheilu. Suomalaisia me SJAL-laiset jousiampujat olemme. Vaikka Eurooppa kuinka yhdistyisikin, urheilu pysyy kansallisissa käsissä vielä pitkään. Vaikka liittomme on virallisesti kaksikielinen järjestö, ei ruotsin kieltä enää juurikaan missään päin liittomme ja seurojamme puhuta, paitsi ehkä Mariehamns Bågskytteareissa. SJAL on suomalainen ja suomalaisina myös pysymme.

Onko jousiammunta liikuntaa? On ja ei ole, sillä lajimme ulkopuoliset eivät jousiammuntaa varmaankaan juurikaan näe liikuntamuotona. Heidän mielestään jousiampuja pysyy paikoillaan ja ampuu nuolia tauluun, liikkumatta yhtään mihinkään. Aikuinen miesampuja kuitenkin kävelee yhden FITA-kierroksen aikana jopa neljä kilometriä, joten onhan jousiammunassa tuki myös liikunnallisia elementtejä. Liikunnallisilla näkökulmilla tulee olemaan yhteiskunnallisesti kasvavaa merkitystä, sillä kansakuntamme terveys heikkenee, kun kunto laskee. Jousiammunta on liikuntaa ja meidän kaikkien pitää panostaa liikunnallisuutemme kehittämiseen; alkaa parantaa peruskuntoamme liikkumalla enemmän, hölkkäämällä, uimalla, pyöräilemällä, kävelemällä, jumppaamalla, pelaamalla.

Onko jousiammunta urheilua, onkin jo aika lailla hankalampi kysymys. Osa seurojen jäsenistöistä harrastaa jousiammuntaa vain ajanvietteenä, osa taas kokee itsensä urheilijaksi. Oma näkemykseni on, että mitä enemmän kykenemme olemaan urheilijoita, sitä paremmat mahdollisuudet meillä on selvittää urheilulajina tulevaisuuden haasteista.

Liitto saa yhteiskunnan tuen ainoastaan ja vain urheilustatuksemme vuoksi. Yhteiskunnan tuki tulee meille osittain olympiastatuksemme vuoksi, osittain SLU:n jäsenyyden määrittämänä ja siksi, että rahanjoosta päättävät ainakin uskovat lajimme olevan urheilua. Hyvä näin, sillä ilman nykyistä noin 50 000 euron valtionavustusta emme tule mitenkään toimeen.

Olemmeko me urheilijoita? Valtaosa meistä ei varmaankaan näe itseään urheilijoina vaan jousiammunnan harrastajina. Urheilulla on kuitenkin valtava merkitys suomalaiselle identiteet-

tille. Suomalaiset haluavat, että Suomi olisi menestyvä urheilumaa vielä jatkossakin. Meidän kaikkien onneksi suomalaiset jousiampujat ovat viime aikoina taas menestyneet kansainvälisesti varsin hyvin. Se pitää meidät urheilijoina kansakunnan silmissä.

Jotta kirkastaisimme lajikuvaamme urheiluna, on mielestäni ensi arvoisen tärkeää, että me kaikki alamme pitää itseämme urheilijoina, järjestää myös seuroissa eikä vain liittotasolla pätevää urheiluvallennusta ja upeita urheilukilpailuja. Mielestäni kehittymistämme tällä hetkellä estää pahiten se, ettei monikaan jousiampuja koe itseään urheilijaksi, eikä myöskään halua valmennusta. SJAL:n jousiammuntaseurojen elinehto on mielestäni se, että ne alkavat toimia urheiluseurina eikä vain harrastusyhdistyksinä. Tämä tarkoittaa aikamoista muutosta nykyiseen ajatteluun, jossa seura on lähes pelkästään harrastuspaikkojen ylläpitäjä.

Sitten kirjainyhdistelmän SJAL kimppuun. Lyhenne tarkoittaa Suomen Jousiampujain Liittoa. Suomessa olemme, se todettiin jo edellä. Suomi on maantieteellisesti varsin kaukana kaikesta muusta jousiammuntamaailmasta, sillä tarvitsemme päästäksemme katsomaan, mitä muualla jousiammunassa tapahtuu, aina laiva- tai lentoyhteyksiä. Matkustaminen kilpailuja seuraamaan olisi suotavaa, sillä silloin suomalaiset näkisivät omin silmin jousiammuntaurheilun viimeaikaisen valtavan kehittymisen. Matkustaminen valitettavasti maksaa ja niinpä pysymme syrjässä kehityksestä varmaan vielä pitkään.

Jousiampujain on varsin vanhanaikainen monikon genetiivimuoto sanasta jousiampuja. Vaihtaisinkin nimeksemme heti Suomen Jousiurheilijoiden Liitto, sillä tuon nimen alla olisi meillä turvallisempaa elää tulevaisuuden urheilutukijakoperusteiden koventuessa. Mielestäni mitä selkeämmin me olemme jousiammuntaurheilijoita, sitä paremmin saamme asioitamme hoidetuksi.

Liitto sanana tarkoittaa yhteenliittymistä, yhteenkuuluvuutta. Olemmeko me jousiampujat yhtenäisiä, kuulummeko me tosissamme yhteen? Jäsenkuntamme jakautuu usean aselajin harrastajiin, ja tämä jakaa meidät myös selviin ryhmiin. Kun 2000 jäsentämme kilpailee kolmella erilaisella jousella, joilla kaikilla kilpailaan myös kansainvälisesti, jakaantuvat myös niukat raha- ja toimintaresurssimme. Jos raha jaetaan kaikille aselajeille tasaisesti, saavat kaikki liian vähän pystyäkseen kilpailemaan kansainvälisesti. Tämä resurssienjako-ongel-

Kuva: Pirka Elovirta

ma aiheuttaa jatkuvaa eripuraa eri aselajien urheilijoiden kesken. Muutaman viime vuoden aikana on liitto yrittänyt eriyttää toimintojaan aselajien itsensä hoidettavaksi ja se on jakanut jopa budjettiaan aselajikohtaiseen toimintaan. Tämä on osittain toiminut, mutta vain osittain. Tämä kehitys on mielestäni johtamassa selvään hajaannukseen ja liiton toiminta tulee mutkistumaan ja mikä huonointa: lajimme yleinen tunnettuus tulee heikkenemään vielä entisestäänkin. Tämä on vaarallista, sillä mitä pienempiin palasiin pirstaloidumme, sitä pienemmäksi käyvät liiton vaikuttamismahdollisuudet päätettiin päin.

Seurojen neuvottelupäiviltä 10.–12.12.12 alkava kehitystyö on tulevaisuuttamme ajattelun äärimmäisen tärkeää. Toivottavasti saamme keskustelujemme ja ryhmätöitten kautta mahdollisimman pian aikaiseksi SJAL:lle selvän toiminta- ja kehityssuunnitelman, joka antaa meille selvän urheilullisen suunnan ja lisää toivottavasti aselajiemme yhteenkuuluvuutta.

Lyhenteet SJAL ja SLU tulivat läpikäydyksi tässä jutussani varsin lyhyesti, mutta mielestäni on tärkeää, että jäsenistömme ymmärtää, että Suomen Jousiampujain Liitto on suomalaisen urheilun kattoorganisaation SLU:n jäsen ja että sillä on erilaisia veloitteita muitakin kohtaan kuin vain jäsenistöön.

Pirka Elovirta
SJAL:n puheenjohtaja

Menestyksen vuosi 2010

Kaikkien aikojen kultajuhlat Unkarin Visegrádissa

Kuinka moni olisi uskonut ennen Unkarin MM-kisoja, että Suomen joukkue räjäyttää koko potin ja kohoaa kisojen mitalitilaston ykköseksi?

Maanantai 12.7.2010

Leppoisan lentomatkan jälkeen kaikki saivat varusteensa, ja katselimme sitten tunnin kisaisäntien kuljettamassa pikkubussissa maisemien vaihtumista. Ylitimme Tonavan komeaa siltaa pitkin niin, että Pest näkyi kaukana vasemmalla. Loppupuoli matkasta sujui pitkin joen varrella pohjoiseen, ja Visegrádin kaupungin kohdalla tiemme kiemurteli vuoren rinnettä ylös isolle hotellille Silvanukselle.

Ehdimme akreditoitumaan juuri ennen ilmoitettua sulkuaikaa, joka kyllä osoittautui suuntaantavaksi, kuten monet muutkin asiat.

Majoituimme ja siirryimme hotellin monipuolisten ruokapöytien ääreen tasaamaan energiavajetta. Ennen nukkumaanmenoa pidimme pikku palaverin seuraavan päivän aikatauluista ja joukkueenjohtajien ennakkoinfon pääkohdista.

Tiistai 13.7.2010

Aamiaisen jälkeen liikahdimme harjoituskentälle 300–400 metrin matkan, ja päivän mittaan erinäisiä nuolia upposi taustoihin vaihtelevalla menestyksellä.

Puolelta päivin herkuteltiin lounaspaketin anti, ja kipaisin sitten kahdeksi hotellille joukkueenjohtajien kokoukseen joukkueen jatkaessa harjoittelua. Puoli neljältä kokoonnuimme porukalla käymään läpi kokouksen antia. Yleisesti asiat tuntuivat sujuvan. Joitkut eivät ehkä täsmällisesti mutta jostaan kylläkin, ja pieniä muutoksia tapahtui.

Loppuiltapäivä sitten keskityttiin eri tavoilla – uima-altaassa, vaakasuorassa, netissä...

Illan avajaisiin meidät vietiin pikkubusseilla alas laaksoon, ja järjestäjät olivat panostaneet aikalailla. Oli puheita, virvoitusjuomia, historiallinen taistelunäytös ja paikkakunnan

Miesten joukkue Pasi Ahjokivi (vas.), Vesa Tarhala ja Jari Haavisto kaatoivat kovan maan toisensa jälkeen matkalla maailmanmestaruuteen. Hannu Kari tarkisti vinorinteissä jousten pystylinjaukset.

kuningasparin valinta "turnajaisten" isänniksi. Visegrádissa ei kuulemma ole aiemmin ollut australialaista kuningasta, mutta belgialaisesta kuningattaresta ei ole varmaa tietoa.

Lopuksi ajeltiin kahdella laivalla Tonavaa pitkin maisemia ihaillen. Joukkueemme ikuistettiin ennen turnajaisia usean kameran voimalla linnan tornissa taustana Tonavan mutka. Kuvauksessa avusti Itävallan joukkue, jolle kuvasimme heidän porukkinsa.

Keskiviikko 14.7.2010

Aikaisen aamupalan jälkeen siirryimme harjoituskentälle, jossa harjoiteltiin, jaettiin tietoa vesojen ja vesipisteiden sijainnista radoilla, ryhmittäin ja lopulta kilpailijat päästettiin maastoon eväineen ja varusteineen aikalailla aikalaulussa.

Seitsemän yli kymmenen kuului huoltoteltan takaa hirveä pamaus – kilpailu oli alkanut. Puolen tunnin kuluttua FITA:n pääsihteeri **Tom Dielen** kuulutti, että **Pasi Ahjokivi** johtaa kuuden ammutun nuolen jälkeen vaistojouluokkaa ja hiukan myöhemmin sama tilanne yhdeksän nuolen jälkeen. **Haaviston Jarin** jaettu viides tila miesten taljaluokasta kuulutettiin 18 nuolen jälkeen.

Puolen päivän maissa tiedotus tilanteista oli mennyt summittaiseksi ja samoja toistavaksi ryhmien mukana kulkevien PDA-laitteiden kantavuuksien takkuilla ja eri vauhtia etenevien ryhmien vaikeasta vertailusta johtuen.

Iltapäivällä tiikui satunnaisia pistekeiskiarvojärjestyslistoja, mutta oikeista tilanteista vain

Pasin johtopaikka näytti selvältä.

Neljän-viiden välillä alkoi porukkaa palailla radoilta ja Pasin ykkössiija varmistui. Tähtäinluokan miehillä oli kullakin ollut muutamia heikkoja hetkiä. **Tarhalan Vesalla** vähiten ja hän olikin 19. pisteellä 332. **Särkilammen Jarin** ensi kosketus suurkisoihin tuotti tilanteeksi 26. sijan ja pisteitä 305. **Nevalaisen Hannu** oli 291 pisteellä 29.

Naisten vaistoluokassa **Viljasen Anne** puristi kymmenenneksi pisteellä 302, ja naisten taljaluokassa **Anne Lantee** oli upeasti toinen 392 pisteellä.

Miesten taljajousiluokassa Haaviston Jari oli tasaisen vahvalla ammunalla jaetulla yhdeksännellä sijalla pistein 399. **Marko Järvenpää** oli tuskailut yhden huonon rastin lisäksi taulukoon kanssa toisella ja pinnisti sitten 376 pisteellä sijalle 28. **Hannu H. Kari** oli tasaisella ammunalla 31. kesään parhain pistein 372. Miesten joukkue oli sijalla 6, joten näytti ihan lupaavalta.

Pikaisen suihkun jälkeen menttiin porukassa illalliselle ja kerääntyi sitten käymään läpi päivän tuntemuksia. Vaihdettiin tietoja radoista, kuin oli jo selvillä, mille radalle kukin seuraavana päivänä pääsisi annetuille etäisyyskille. Samalla käytiin läpi toisen kilpailupäivän aikataulut ja sovittiin sekä yhteisestä ruokailuajasta että palaverista.

Keskustelu jatkui sitten vapaammin, ja kukin siitä sitten siirtyi omissa aikatauluissaan keskittymään, nukkumaan tai seurustelemaan muiden kilpailijoiden kanssa.

Torstai 15.7.2010

Yhteisen aamiaisen jälkeen siirryttiin reippaasti harjoituskentälle. Harjoitusammunnan aikana jaettiin taas eväspaketit, vaihdettiin viime hetken vinkkejä ja tsemppitoivotuksia. Sitten porukat taas paaluille, ja pian kiemurtelivat osin mielteliäiden mutta kuitenkin puhua pulputtavien ampuijen jonot kohti ratoja.

Kova pamaus avasi myös toisen kilpailupäivän, ja nyt tuloksia tuli tasaisemmin. Myös joukkueenjohtajat laskettiin radoille katselemaan muutamia rasteja, ja muutamia tietojaakin päästiin vaihtamaan.

Kilpailu alkoi kehittyä mukavasti, ja Marko ampui selvästi iloisemmin kuin edellisenä päivänä nousten lopulta toisen päivän kuudenneksi. Haaviston Jari ampui omasta mielestään hiukan reunaan mutta oli toisen päivän neljäs, Hannu H. pysytteli edellisen päivän tahdissa. Talja-Anne ampui muutamia rasteja hiukan alakanttiin mutta pysyi sitten hyvässä vauhdissa, vaisto-Anne paransi pitkin päivää. Vesa ampui kohtuullisesti omasta mielestään ja Pasi jatkoi vahvaa tasaista menoa. Särkilammen Jari ja Nevalaisen Hannu ampuivat samalla tasolla kuin edellisenä päivänä.

Tulokset karsinnasta muodostuivat joukkueellemme seuraaviksi:

miehet tähtiin: 21. Vesa Tarhala 637, 27. Jari Särkilampi 599 ja 29. Hannu Nevalainen 591; miehet talja: 7. Jari Haavisto 803, 19. Marko Järvenpää 776, 31. Hannu H. Kari 744; naiset talja: 4. Anne Lantee 770; miehet vaisto: 1. Pasi Ahjokivi 692; naiset vaisto: 7. Anne Viljanen 575.

Neljä kilpailijaa siis 16 parhaan pudotuskierroksille, ja joukkue oli noussut viidenneksi kuusi pistettä USA:sta ja 90 pistettä johtavan Italian takana.

Päivä oli mennyt ripeästi ja ehdimme hyvin huuhtoa hiet ennen illallista.

Päivän päätteeksi taas istuttiin nokitusten ja käytiin läpi, kuka ketäkin tukisi pudotuksissa. Aikatauluista sovittiin ja juteltiin ratojen eroista. Tuntui, kuin porukka olisi petranut yhteistoimintaa ja asiat sujivat. Päivällä oli selvinnyt FITA:n maastosarjojen muutos: 1.4.2010 voimaan tulleissa säännöissä oli toisen pudotuskierroksen rastimäärä pudotettu 12:sta 8:aan päivän lyhentämiseksi, kun vielä ammittiin semifinaalit samana päivänä. Jutustelujen jälkeen keskittymään menttiin samaan tapaan, mutta toiveikkaampina, kuin edellisenä iltana.

Perjantai 16.7.2010

Herätys ja aamiainen puolta tuntia aiemmin kuin alkupäivinä. Sitten reippaasti harjoituskentälle, ja pian oli täysi tohina käynnissä. Jonot kiemurtelivat maastoon tuntia aiemmin, kuin karsinnassa.

Nyt pääsimme näkemään aloituslaukauksen aiheuttajan. Kisaisännistä eräs oli tuonut paikalle eräänlaisen suustaladattavan kiväärin esi-isän. Puukeppi, jonka päässä rautaputken pätkä ja siinä sankkireikä. Putkeen kaadettiin ruutia ja sankkireikässä oli jokin sytytyslanka. Isäntä sytytti langan mutta ei muistanut kääntää sitä pois päin itsestään. Hirveän pa-

mauksen jälkeen paidan etumuksessa oli ruudin polttamia reikiä ja isäntä syljeskeli murusia suustaan pyyhkien rippeitä myös kasvoiltaan. Pudotuskisa oli alkanut.

Pian tilannetietoja alkoi tipahdella. Haaviston Jari oli vakuuttava ottaen kärkisijan 1. kierroksella. Pasi ampui tasaisen varmasti, mutta ruotsin **Erik Jonsson** oli päässyt vauhtiin jättäen Pasin kakkoseksi 8 pisteellä. Viljasen Anne taisteli suoritustensa kanssa. Yksi huono rasti pudotti Annen kolmella pistellä jatkosta. Si-

Anne Lantee joutui finaaliassa tiukoille, joten voitto tuntuikin erityisen makealta.

joitukseksi tuli 10. Anne Lanteekin tunsu pientä epävarmuutta mutta selvisi kahdeksantena jatkoon pisteen eroilla edellisen ja seuraavan välissä.

Kahdeksan rastin toisella pudotuskierroksella Erik Jonssonin ammunta hajosi ja Pasi oli suureksi yllätykseksi ykkönen. Lanteen Anne sai puhtia ja ampui toiseksi vain pisteen erolla ykköseksi. Yksi hankala ylämäkirasti suisti Haaviston Jarin neljän ampujan uusintaan kahdesta viimeisestä paikasta. Ensimmäisellä nuolella kaikilla oli kuutoset, toisella USA:n **Metzler** meni jatkoon Jarin nuolen ollessa hiuksen hienosti viitojen puolella kahden muun ampuessa reunoille viitot. Kolmannella nuolella Ranskan Thierry jatkoon ja muille kova pettymys.

Neljän rastin semifinaalissa Annen puhti jatkui ja kolmella pisteellä ratkesi pääsy finaaliin ottelemaan kullasta ja hopeasta. Pasi oli omassa semifinaalissaan tyrmäävä. Ensimmäisellä nuolella kuutonen vakuuttavan näköisesti. Sitten tuli pari hiukan epätasaisempaa suoritusta tipulla ja 40 cm:n rastilla, mutta viimeisellä rastilla pisteen voitto ruotsin Bobby Larssonista.

Kahden varman mitalin tunnekuohussa palailimme hotellille. Jari oli jo käsitellyt pettymyksensä ja mukana semifinaaleja kannustamassa. Vesa taas puolestaan oli päässyt rauhasa harjoittelemaan, kun porukat olivat maastossa.

Iltapalaverissa oli intoa ja koko porukalla suunniteltiin aikatauluja, joukkueen tukemista, ampumajärjestystä, avustajia jne. Lopulta päätettiin lähteä keskittymään ja unen maille.

Lauantai 17.7.2010

Aikaisen aamiaisen jälkeen liikuttiin vilkkaasti harjoituskentälle ja ammittiin viimeistelynuolet. Yhdeksältä seurattiin jo USA:n ja Suomen kamppailun ensimmäistä rastia. Vesa aloitti vakuuttavasti viitosella Jarin ja Pasin jatkaessa vahvasti. Heti pisteen ero ja toisella rastilla lisää. USA:n taljameskin hiukan hermoili. Kolmas rasti oli hiukan tasaisempi, mutta sitten ero alkoi kasvaa reveten lopuksi 16 pisteeseen. Koko porukka ampui hyvin ja Vesa vielä alkukilpailua paremmin. Ennakkoon tasaiseksi oletetun kamppailun pojat veivät vakuuttavasti.

Evästuolla taustoja järjesteltiin ja kilpailijat keskittyivät ampuen myös muutamia tarkistusnuolia harjoituskentällä. Sitten alkoi huikea semifinaali vastassa maastoammunnan huippuma, jolle piti tarjota mahdollisimman kunniakas vastus. Näin eivät pojat ajatelleet vaan ottivat alusta lähtien ohjat käsiinsä. Italian pojat kuitenkin kirivät ja tulivat tasoihin 56-56, ja menttiin uusintaan. Ensimmäinen uusinta tasan 14-14 ja jännitys tiivistyi. Toisen uusinnan viimeisten nuolien lähdeyttä näytti tasapeliltä, mutta kun Pasi aloitti tuuletuksen kukkulan päällä, kylmät väreet kulivat pitkin selkäpiitä. Italia oli lyöty pisteellä ja joukkue eteni mahtavasti finaaliin. Halauksia ja onnitteluja riitti.

Innostunut joukko marssi onnittelijoiden ympäröimänä hotellille. Kahden jälkeen ajettiin sukkulabussikuljetuksella alas Tonavan rannalle olevalle Visegrádin kuninkaannin pihalle. Mitaliottelut ammittiin eri jyrkkyyksinä ylöspäin linnanraunioiden eri tasanteilla oleviin tauluihin aloittaen ehkä kaikkein jyrkimmästä, 60 cm:n taulusta. Ensimmäiset juniorit, sitten naisjoukkueet ja lopulta miehet aloittaan pronssiottelusta.

Tunnelma oli huikea eri maiden joukkueiden ja paikallisten täyttämässä katsomoa. Suomi otti heti ensimmäisellä rastilla otteen Saksan

”Maamme-laulu kaikui itkun sumentamin silmin pieneltä mutta kuuluvalta joukoltamme.”

joukkueesta. Kuuluttajan hehkuttaessa Suomen joukkueen muista poikkeavaa ampumajärjestystä tähtiin-talja-vaisto, pojat etenivät vakuuttavasti pisteen eroa kasvaessa. Viimeisellä rastilla Pasin ampuessa viimeistä nuoltaan oli kulta jo voitettu. Historiallisesti voittopistemääräksi tuli sama 56, jolla Italiaa vastaan ammittiin tasapeli.

Koko joukkue kerääntyi onnittelemaan tunteet pinnassa ja hetken kuluttua palkintojen jaossa Maamme-laulu kaikui itkun sumentamin silmin pieneltä mutta kuuluvalta joukoltamme. Hotellilla lähti STT:lle puhelu ja käytiin lyhyesti läpi kilpailijat, välineet ja seuraavan päivän mahdollisuudet kahden loppuottelijan osalta.

Iltapalaveri ruokailun jälkeen oli innostunut. Lanteen Anne naputteli tietokoneellaan tiedotetta ja käytiin läpi nuolien noutajat, joita tarvittiin ylhäällä olevien taulujen takia. Marko oli hoitanut hommaa joukkuekisassa, ja nyt sovit-

Suomen joukkueeseen Unkarissa kuului Jari Haavisto (ylhäällä vas.), Anne Viljanen, Anne Lantee, Pasi Ahjokivi, Hannu Nevalainen, joukkueenjohtaja Juhani Jattu (alhaalla vas.), Marko Järvenpää, Jari Särkilampi, Hannu H. Kari ja Vesa Tarhala.

tiin Annelle kaksi "kultaista noutajaa" Haaviston Jari ja Ahjokiven Pasi. Pasiin nuolia taas toisivat "noutaja-Neville" Hannu Nevalainen ja Särkilammen Jari. Kun sitten aikataulut oli käyty läpi, siirryttiin toiveikkaina nukkumaan pitkän turina-tuokion jälkeen.

Sunnuntai 18.7.2010

Aamiaisen jälkeen muut, paitsi iltpäivällä ampuva Anne Lantee ja seuraksi jäänyt Jari Haavisto lähtivät alas laaksoon. Pieni missaus tapahtui kuljetusten tiedottamisessa, mutta onnaksi Pasi ja noutajat olivat lähteneet kymmenen sukkulabussilla alas muun joukon päästessä vasta ennen yhtätoista kyytiin.

Odottelu ja muiden ottelujen seuraaminen oli jännittävää, mutta kun Pasi sitten pääsi radalle, hän otti luulot pois Italian Seimandilta heti ensimmäisellä rastilla. Pasi 6-6-4 ja Giuseppe 4-3-3. Seimandi tuli seuraavalla tipurastilla lähemmäksi 6-6-6:lla, mutta Pasi ampui lopun varmaakin varmemmin. Toinen maailmanmestaruus Pasille ja Suomelle kahdella pisteellä. Huikeaa! Sitten laulettiin taas Maamme-laulua, ehkä kovempaa, kuin edellisenä päivänä.

Päivän mittaan seurattiin tähtiinluokkien juniorien ja naisten otteluita. Neljän aikaan alettiin pikkuhiljaa jännittää Anskun puolesta. Alku sujuikin Annen johtaessa, mutta sitten Ruotsin Isabell Danielsson sai puhtia, tuli tasoihin ja kahdella pisteellä ohi. Viimeisellä rastilla sitten kumpikin purki useamman kerran ajan alkaessa käydä vähiin. Ennen viimeistä nuolta Anne oli kirinyt tasoihin, ja kun 12 sekuntia oli jäljellä, Isabelle laukaisi: 3 pistettä. Kuuden sekunnin kuluttua Anne laukaisi ja nuoli lensi kohti keltaista: 5 pistettä ja valtavalla huudol-

la alkoi kultahumu kolmannen kerran joukkueessamme.

Hetken kuluttua Maamme-laulu kaikui ehkä vielä kovemmin, kuin aamupäivällä, eikä halauksista meinannut tulla loppua. Suomen jousiammunnan kultaiset päivät olivat saaneet jatkoa monien vuosien jälkeen. Iltabanketissa saimme onnitteluja varsinkin pohjoismaisilta lajitovereiltamme mutta myös Hollannista, Unkarista, Sloveniasta ja muista maista.

Maanantai 19.7.2010

Kotimatka alkoi kymmenen jälkeen bussikuljetuksella lentokentälle. Matkaa väritti poliisin pysäytys ja Markon lompakko. Buukkasimme tavarat koneeseen ja osa porukasta kävi kolmen tunnin pikaretellä Budapestin keskustassa. Kone oli tunnin myöhässä, mutta iloinen joukko jousiampujien läheisiä toiminnanjohtajan kera oli yllätykseksi vastassa lentoasemalla. Porilaisen marssi soi, asteltiin nuolikunniakujassa ja otettiin valokuvia. Mahtavaa!

Loppuyhteenvedo

Tällaisen joukkueen kanssa ja puolesta oli ilo toimia. Porukka suhtautui toisiinsa ja tapahtumiin positiivisesti. Muutoksista ja olosuhteista ei tehty numeroa. Vastoinkäymiset käsiteltiin aikuismaisesti ja muita tuettiin.

Vuosien määrätietoisien harjoittelun tulos voi pulpahtaa näkyviin pienistä asioista, kun kilpailut ovat hyvin tasaväkisiä. Taustalla ovat tehneet upeaa työtä Niilo Kontinen KIHU:sta ja Seppo Kankaanpää Riihi-jousista. Lisäksi jokaisella mitalistilla on varmaan omia tukijoukkojaan, joiden panos on merkittävä.

Kiitokset koko kisajoukkueelle ikimuistoisista hetkistä, jotka aika vielä tulee kultaamaan.

Post Scriptum

Vesan ja Pasiin kanssa tuli rupateltua muutama tovi dopingteltan vaiheilla kuninkaan puutarhassa. Kisojen aikana oli muuten lämmintä +33-36 celsius-astetta varjossa banketti-iltaa lukuun ottamatta, mutta silloinhan hehkua riitti muutenkin. 🎯

Miehet

Vaistoijousi

1 Pasi Ahjokivi FIN, 2 Giuseppe Seimandi ITA, 3 Sergio Cassiani ITA

Talijajousi

1 Dave Cousins USA, 2 Kevin Wilkey USA, 3 Jeremy Thierry FRA, 5 Jari Haavisto FIN, 19 Marko Järvenpää FIN, 31 Hannu H. Kari FIN

Tähtäinjousi

1 Alan Wills GBR, 2 Jon Shales GBR, 3 Sebastian Rohrborg GER, 21 Vesa Tarhala FIN, 27 Jari Särkilampi FIN, 29 Hannu Nevalainen FIN

Joukkueet

1 Suomi, 2 Saksa, 3 Italia

Naiset

Vaistoijousi

1 Eleonora Strobbe ITA, 2 Christine Gauthier FRA, 3 Monika Jentges GER, 10 Anne Viljanen FIN

Talijajousi

1 Anne Lantee FIN, 2 Isabell Danielsson SWE, 3 Gladys Willems BEL

Tähtäinjousi

1 Christine Bjerendal SWE, 2 Naomi Folkard GBR, 3 Jessica Tomasi ITA

Joukkueet

1 Saksa, 2 Ruotsi, 3 Italia

Miesten voitokas joukkue iloitsi korkeimmalla palkintokorokkeella.

1st Kymi Archery Open

VETO

Palstalla esitellään alueryhmiä ja erilaisia jousiammuntatapahtumia

Niin kuin nimikin sen kertoo, oli viime kesänä järjestetty, kansainvälistä väriä saanut kilpailu ensimmäinen laatuaan.

Kyseinen kilpailu sai alkusysäyksen noin kaksi vuotta ennen h-hetkeä. Aloin miellesäni kehitellä hieman erilaisella konseptilla rakennettua kilpailua. Pohdintojen jälkeen tulin siihen johtopäätökseen, että jos halutaan erilainen kisa, niin homma tehdään totutusta hieman poikkeavasti ja siihen tarvitaan iso organisaatio. Oman seurani jäsenistö ei tätä pystyisi järjestämään.

Siispä katse kohti Kouvola. Kymen Jousen kilpailujen järjestämiskokemus oli sitä luokkaa että yhteistyökumppania ei kauaa tarvinnut miettiä. Kun Kymen Jouselta tuli myönteinen vastaus, niin ei muuta kuin suunnitelmista tekoihin.

Seurojen kesken pidettiin palaveria kuukausittain. Näissä kokouksissa jaettiin jokaiselle sopivat vastualueet. Ja kaikki seurojen käytävissä oleva henkilökapasiteetti valjastettiin kisaorganisaation käyttöön.

Kisojen toimivuuden kannalta tärkeitä asioita oli useita, joita tulisi ottaa huomioon jo hyvissä ajoin ennen h-hetkeä. Kaikista suurin kilpailuihin liittyvä asia oli yhteistyökumppaneiden saaminen. Sponsorineuvottelut kun vievät aikaa, ja tulos voi jäädä laihaksi käytettyyn aikaan nähden. Mutta ilman sponsoreita homma ei onnistu.

Kisoista tiedottaminen oli myös iso haaste.

Kaikki ne esittelylehtiset ja julkaisut oli saatava levitykseen. Tästä huolimatta oli paljon ampujia, joita kaikki asioihin liittyvä tieto ei tavoittanut.

Maiden liput oli hankittava, vartiointi järjestettävä, majoitus mahdollisuus neuvoteltava, pakkojen kuljetukset ym, ym.

Itiin kunnan liikuntatoimen kanssa käymäni neuvottelut kilpailupaikasta sujuivat vauhdikkaasti ja saimme käyttööme koko Ravilinnan urheilukeskuksen rakennuksineen. Tämä mahdollisti hyvät ruokailumahdollisuudet ja kahvilatelttojen pystyttämisen aivan ampumakentän välittömään läheisyyteen.

Kun kentällä on telttoja, mainoksia, kukkia, palkintokorokkeet, osallistujamaiden liput, kuulutus suomeksi ja englanniksi, hyvä musiikki, kuumasti porottava aurinko ja huikeat palat, niin kaikella tällä ns. rekvisiitalla on ihmeellinen vaikutus. Ampuja aistii: tämä kaikki on tehty minulle.

Kun ensimmäinen kilpailuun koitti ja näki kaikki ne ihmiset, jotka olivat tulleet paikalle, tuntui, että kannatti valvoa kaikki ne yöt... Nyt se on tehty, nyt se on totta. Tapahtuma oli kaiken kaikkiaan mahtava. Niinpä päätimme jatkaa seurojemme yhteistyötä myös tulevana kesänä Kymi Archery Openin tiimoilta.

Vuoden 2011 Kymi Archery Open tullaan järjestämään suurin piirtein samalla konseptilla. Me kisajärjestäjät olemme varautuneet huomattavasti suurempaan kilpailijamäärään. Ammuntakenttään tehdään tarvittavat muutokset, jolloin juniorit saattavat ampua samanlaisesti viereisellä kentällä omaa kilpailuaan.

Viron junnut osallistuivat joukolla kisaan, aikuiset pääsivät huoltojoukoissa mukaan.

Helletä piisasi, mittari taisi kivuta +30° paremmalle puolelle molempina päivinä.

Järjestelyt ovat täydessä vauhdissa ja huikeita suunnitelmia on luvassa. Aika näyttää miten suunnitelmat toteutuvat.

Tulevan kesän kisoihin tuo lisäarvoa se, että Jousiampujain liitto antoi kyseiselle viikonloppulle kilpailuluvan vain KAO:lle ja että kisojen yhteydessä suoritetaan karsinta opiskelijoiden olympialaisiin matkaavista ampujista.

Näiden mahtavien kokemusten jälkeen ehdottaisinkin näin lehden välityksellä, että Suomessa aloitettaisiin kesäisin ammuttava Archery-turnee. Kisoja voisi olla kerran kuukaudessa. Jousiampujain liitto asettaisi kisajärjestelyille tiukat "raamit", joita järjestäjät sitoutuisivat noudattamaan. Mielestäni koko viikonlopon käsitävä kilpailutapahtuma sopii loistavasti suomalaisen kesään. Nostetaan yhdessä tasoa, niin saadaan lisää näkyvyyttä.

Jos me emme ole sitä valmiita tekemään, niin kuka sen sitten tekee?

Kyselee Kymi Archery Openin koko järjestelykoneiston puolesta kilpailunjohtaja 🎯

Tulokset: www.jousiampujainliitto.fi

Auringon pahtamia taustoja jouduttiin välillä vaihtamaan, jotteivät nuolet sujahtelisi läpi.

Tähtäinryhmän Target 2016 -ryhmä

Teksti: Perttu Ronkanen

Target 2016 -ryhmä perustettiin syksyllä 2009 nuorille ampujille samalla, kun 2012-ryhmä tiivistettiin Lontoon kisojen (ja niiden karsintojen) lähestyessä. Nimensä mukaisesti ryhmä tähtää 2016 olympiakisoihin, jonne tavoitteena on saada joukkueet.

Kuluvan kauden tavoitteina ryhmällä on nostaa ampujien kesän tulostasoa sekä saavuttaa hyviä sijoituksia kesän junioreiden arvokilpailuissa.

Kaudella 2010–2011 Target 2016 -ryhmä leireilee kaksi kertaa vuodessa Eerikkilän urheilupuistolla. Leireille osallistuvat ampujien lisäksi heidän henkilökohtaiset valmentajansa. Eerikkilässä on mahdollista ampua jopa 90 metriä hallissa ja ammuntaharjoituksissa keskitytäänkin ulkomatkojen harjoitteluun.

Leirien ohjelmaan sisältyy ammunnan lisäksi myös fyysisiä harjoituksia sekä luentoja. Tä-

män syksyn leirillä luentoaineena oli mm. huippu-urheilijana oleminen (luennoitsijana olympiakomitean Asko Härkönen), First Beat -ohjelmistojen käyttö, kuluvan kauden harjoittelu sekä harjoittelun seuranta.

Leirien lisäksi ampujien harjoittelua tuetaan harjoitusohjelmalla ja harjoittelun seurannalla. Ryhmäläiset saavat kauden eri osiksi harjoitusohjelmat, joita he noudattavat kotiharjoittelussaan. Harjoitusohjelmia saa toki soveltaa käytössä olevien harjoitusolosuhteiden mukaan, eli harjoitteet voi tehdä eri järjestyksessä tai viikko- ja vaihdella keskenään. Koska ryhmä tähtää kansainväliseen menestykseen, ovat harjoitusohjelmat sen mukaisia. Aikaa harjoitteluun kuluu noin 15–30 tuntia viikossa, kauden vaiheesta riippuen.

Sykemittareilla lisätietoa harjoittelusta

Ampujat palauttavat joka kuukausi harjoitteluseurantataulukon ja kuukauden sykemittaus-tiedot. Ampujille jaettiin tallentavat sykemittarit syksyn leirillä, ja mittareita käytetään säännöllis-

esti ohjeistuksen mukaan. Mittauksia tehdään harjoitusten lisäksi öisin ja lepo- sekä koulu-aikana. Analyysit suoritetaan First Beat Sport -ohjelmistolla, joka löytyy molempien ryhmien valmentajilta. Ampujilla on käytössään hieman kevyempi First Beat Athlete -ohjelmisto, jolla voi analysoida harjoitusten vaikutuksia.

Sykemittauksen avulla tarkkaillaan harjoittelun laatua sekä kokonaisrasitusta – eli harjoittel-laanko liikaa, sopivasti tai liian vähän ja muusta kuin harjoittelusta tulevaa rasitusta.

Ryhmä valitaan uudestaan joka syksy hake-musten perusteella. Valintakriteereinä ovat tulosten lisäksi motivaatio ja mahdollisuudet harjoitella. Ryhmään hakevalla ampujalla tulee myös olla oma henkilökohtainen valmentaja, jonka johdolla harjoittelu suoritetaan kotona. Ensi syksyn hakuohjeet ja aikataulu julkaistaan tähtäinryhmän nettisivuilla ja liiton foorumissa loppukesästä.

YOG Singapore 14.–26.8.2010

Joni Hautamäki, Timo Rantanen ja Tanja Sorsa.

Junioreiden olympialaiset pidettiin Singaporessa elokuussa, jousiammunta oli ohjelmassa 18.–21.8.2010. Suomen joukkueen kokoonpano oli 31 henkilöä, joista urheilijoita 19. Suomea jousiammunnassa edustivat Tanja Sorsa ja Joni Hautamäki, valmentajana oli mukana Timo Rantanen.

Matka Singaporeen alkoi 10.8.2010 Lennolla Kööpenhaminaan, jossa vaihto Singaporen koneeseen. Singaporessa oltiin perillä 11.8., ja lentokentältä meidät vietiin suoraan akkreditoitiin, sen jälkeen majoituttiin ja käytiin ensimmäisen kerran syömässä.

Kisakylä oli iso opiskelijakylä ja etäisyydet kylän sisällä olivat aika pitkät. Ruokalaan oli kävellen matkaa 10 minuuttia ja kiskuljetukseen 12 minuuttia. Aika ei tunnu pitkältä, mutta jousilaukun kanssa se on pitkä. Onneksi saimme oman lukollisen säilytysvaraston kuljetusten lähtöpaikan vierestä muutaman päivän jälkeen, enää ei tarvinnut raahata jousilaukkuja joka päivä takaisin majoitukseen.

Kisa- ja harjoituskentät olivat samat koko viikon, ne olivat 40 minuutin bussimatkan pääs-

sä. Ainoa ongelma kentällä oli sade: Singaporessa sataa joka päivä, ja sen takia kentästä tuli mutavelliä. Kengät ja vaatteet olivat jokaisen ammuntakerran jälkeen erittäin mutaiset.

Valmistautuminen kilpailuun sujui meiltä hyvin, saimme harjoitella neljä päivää ennen kilpailun alkamista ja kaikki oli kunnossa kilpailu-aamuna. Harjoitusammunta ammuttiin hienossa kelissä, mutta kilpailun alettua keli muuttui sateiseksi ja tuuliseksi. Tanja ja Joni eivät tulleet sateen ja tuulen kanssa toimeen, ja ensimmäiset 36 nuolta eivät tuoneet toivottua tulosta. Tanja sai vain 243 ja Joni 286, toiset 36 nuolta Tanja ampui erittäin hyvin, 305, mutta se ei riittänyt nostamaan sijoitusta. 72 nuolen jälkeen Joni 559 ja sijoitus 28., Tanja 548, sijoitus 28. Tyttöjen karsinnan voittaja ampui uuden ME:n 670, jolla voitti 17 pisteellä poikien karsinnan ykkösen.

Henkilökohtaisessa 1/8-ottelussa Jonin vastustaja tuli Bangladeshista ja vei ottelun suoraan 6-0. Näin Jonin sijoitus oli hyvä yhdeksäs.

Kävimme katsomassa mitalioittelut, jotka olivat hyvin yllätykselliset. Poikien luokan voitti yleisön suosikiksi noussut Egyptiin Sabry. Singaporen kisaviikot olivat varmasti mieleenpainuvat Tanjalle ja Jonille. Molemmat pääsivät ampumaan otelut stadionille, jossa oli paljon yleisöä ja TV-kamerat kuvasivat koko ajan, sellaista ei kovin usein pääse kokemaan. Pääsimme myös tutustumaan Suomen suurlähettilääseen, Singaporen hienoon eläintarhaan, saimme kävellä F1-radalla, ampujat tutustuivat muiden lajien suomalaisurheilijoihin ja saivat nähdä, miten he valmistautuvat omiin suorituksiinsa.

Mixed Team 1/4-ottelussa Tanjan joukkue kohtasi Valkovenäjä/Kiina parin ja ottelu oli tiukka, se ratkesi vasta uusintanuolilla, jonka vei Valkovenäjä/Kiina 20-18. Tanjan joukkueen sijoitus oli yhdeksäs.

Henkilökohtaisessa 1/8-ottelussa Jonin vastustaja tuli Bangladeshista ja vei ottelun suoraan 6-0. Näin Jonin sijoitus oli hyvä yhdeksäs.

Kävimme katsomassa mitalioittelut, jotka olivat hyvin yllätykselliset. Poikien luokan voitti yleisön suosikiksi noussut Egyptiin Sabry. Singaporen kisaviikot olivat varmasti mieleenpainuvat Tanjalle ja Jonille. Molemmat pääsivät ampumaan otelut stadionille, jossa oli paljon yleisöä ja TV-kamerat kuvasivat koko ajan, sellaista ei kovin usein pääse kokemaan. Pääsimme myös tutustumaan Suomen suurlähettilääseen, Singaporen hienoon eläintarhaan, saimme kävellä F1-radalla, ampujat tutustuivat muiden lajien suomalaisurheilijoihin ja saivat nähdä, miten he valmistautuvat omiin suorituksiinsa.

Mixed Team -kisassa Joni ampui Pekingin olympiakahdeksikon Meksikon Avitian kanssa ja Tanja ampui venäläisen Tsybzhitovin kanssa. Tulokset: www.archery.org

Tauluammunnan SM 2010

Seinäjoki

Tulokset

Nimi	seura	1.	2.	yht.	J13V	
J11						
1. Smeds Oskar	D-57	297	297	594	1. Salmijärvi Anita Jy-Su 106 111 217	
2. Vuorinen Jaakko	Jy-Su	291	294	585	J15	
3. Arponen Santeri	Pajo	257	256	513	1. Laine Jere ToJA 332 330 662	
4. Koivisto Jasmin	D-57	236	253	489	2. Gross Werner WT 309 321 630	
5. Ketola Veikko	TapErä	227	236	463	3. Mäenpää Eero PJA 324 310 634	
J12						
1. Verho Patrik	TJA	306	301	607	4. Knuutila Jere PJA 304 305 609	
2. Jyväkorpi Laura	Jy-Su	201	273	474	5. Ratilainen Samuel Arcus 302 303 605	
3. Järvenpää Oskar	AC-ULv	272	280	552	6. Tuokkola Tuomas TeJA 294 305 599	
4. Jyväkorpi Mika	Jy-Su	203	223	426	7. Seppälä Eemil Pojo 282 288 570	
5. Salmijärvi Outi	Jy-Su	99	139	238	8. Hyytiäinen Tarmo LiTai 290 295 585	
J13						
1. Raittila Samppa	KuRy	304	307	611	9. Lehtiniemi Joni KuRy 276 283 559	
2. Uusitalo Juuso	PJA	299	297	596	Vuorinen Eino Jy-Su 254 287 541	
3. Juusola Toni	OJM	306	302	608	Koivisto Oliver D-57 251 242 493	
4. Roivas Ilari	IJA	286	282	568	Höggman Viktor D-57 231 259 490	
5. Vanhatalo Joni	IJA	273	289	562	Parkkasaari Anssi Pojo 221 220 441	
6. Tuokkola Mirjam	TeJA	294	286	580	J17	
7. Hjerpe Elisa	D-57	260	298	558	1. Jauhainen Atte TapErä 315 323 638	
8. Tilli Kalle	Piili	275	264	529	2. Kokkila Henri ToJA 330 324 654	
J13T						
1. Laine Tuomas	ToJA	312	317	629	3. Räsänen Teemu TapErä 314 304 618	
					4. Hepola Jaakko Pojo 301 293 594	
					5. Hepola Joonas Pojo 291 279 570	
					6. Reiniharju Joonas OJM 281 292 573	
					7. Vikström Antti Sulka 289 309 598	
					8. Käll Oskar D-57 285 275 560	
					9. Kärkkäinen Onni Jy-Su 264 268 532	
					Olkkonen Aleks Jy-Su 254 235 489	
					J17T	
					1. Nordström Viljam Ramses 337 339 676	
					T15	
					1. Sorsa Iina Kyjo 297 305 602	
					2. Niskanen Iida IJA 301 298 599	
					3. Rytty Johanna ToJA 264 253 517	
					T17	
					1. Mäenpää Eeva PJA 282 256 538	
					2. Mattila Roosa Sulka 301 282 583	
					3. Rantapirkola Paula OJM 291 295 586	
					4. Frost Emma IJA 296 273 569	
					5. Matkaselkä Ira Sulka 224 181 405	
					Y20	
					1. Kontio Matias KuRy 286 303 589	
					2. Vainionpää Petri KuRy 304 289 593	
					3. Hautamäki Joni KuRy 302 300 602	
					4. Tiainen Eetu Piili 297 314 611	
					5. Kaipainen Jani Hood 231 243 474	
					N20	
					1. Harju Katja D-57 196 220 416	
					2. Laukkanen Saara TJA 207 192 399	
					N20V	
					1. Parkkasaari Elisa Pojo 213 167 380	

Joni Hautamäki sijoittui lopulta yhdeksänneksi passitettuaan ensimmäisellä kierroksella alkukilpailun viidennen katsomoon.

(vasen) Tanja Sorsa ampui parikisan yhdeksänneksi yhdessä venäläisen parinsa kanssa.

Juttua nokinpaikasta

Oletko koskaan miettinyt, millainen on hyvä nokinpaikka? Hyvä nokinpaikka on sellainen, ettei nokki pääse liikkumaan jänteellä lyöntisuunnassa eikä korkeussuunnassa. Nokin tulee kuitenkin pyöriä vapaasti jänteellä. Näitä asioita ovat muutamat tasokkaat ampujat ja valmentajat painottaneet. Nokin pitää kuitenkin irrota jänteeltä järkevällä voimalla. Myös nokinpaikan reunojen tulisi olla mahdollisimman suorat. Moni on varmaan huomannut, että uuden nokinpaikan tekemisen jälkeen osuu jonkin aikaa paremmin, kunnes nokinpaikka on taas kulunut korkeussuunnassa väljäksi. Niinpä onkin suositeltavaa uusia nokinpaikkaa muutamaa treeniä ennen tärkeitä kilpailuita.

Tuliko tekemästäsi keskipunoksesta liian ohut käyttämillesi nokeille? Esittelemme tässä helpon tavan saada optimaalinen nokin tiukkuus jänteelle. Keskipunoksen päälle voi tehdä lyhyen korotuksen jännelangasta. Jännelangalla korotetun keskipunoksen etuna on se, että sillä saa tehtyä nokin sovituksen todella tarkasti. Nokinpaikasta saa tehtyä helposti sellaisen, että nokki ei liiku missään suunnassa jänteellä mutta irtoaa helposti, koska jännelanka on punoslankaa pehmeämpää. Huom! Nokin tiukkuus jänteelle vaikuttaa merkittävästi jousesi viritykseen.

(1)

(1) Jaetaan jännelanka esimerkiksi kahdeksi yhtä paksuksi säikeeksi.

(2)

(2) Aletaan punoa halkaistua jännelankaa keskipunoksen päälle esimerkiksi 5-10 mm korkeammalta, kuin mihin ylänokinpaikan alalaidan on tarkoitus tulla. Korotuksen voi aloittaa esimerkiksi punomalla pari kierrosta päällekkäin.

(3)

(3) Kun on punomassa korotusta tulevan nokinpaikan kohdalle, kannattaa tarkistaa, että tiukkuus on sopiva nokille. Jos tuntuu siltä, että nokki jää liian löysäksi, kannattaa korotusta purkaa ja punoa aavistuksen enemmän päällekkäin. Jos taas korotuksesta meinaa tulla liian tiukka, voi punoa uudelleen harvemmin ja/tai levittää lankaa ennen uudelleenpunomista.

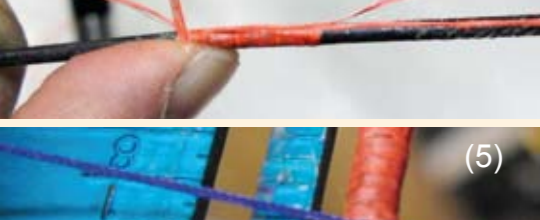

(4)

(4) Kun korotus on punottu riittävän pitkäksi esimerkiksi 5mm alemman nokinpaikan ylälaidan alapuolelle, voi korotuksen päättää perinteisellä apulangattomalla menetelmällä.

(5) Sitten varsinaiseen nokinpaikkaan. Langaksi kannattaa valita mahdollisimman kestävä lanka. Sopiva langan halkaisija on 0,019-0,021". Nokinpaikan korkeus mitataan yleensä ylemmän nokinpaikan alareunasta, joten tekeminen on luontevinta aloittaa siitä. Aloitetaan tekemällä solmut vastakkaisille puolille jännettä.

(5)

(6) Kierretään lankaa 3-6 kierrosta jänteen ympäri siten, että toinen langan pää jää alle. Siistimpään lopputulokseen pääsee, kun valitsee nokkia vasten olevan langan pään kiertäväksi langaksi. Ylempänä kuvassa se olisi siis oikeanpuoleinen langanpää.

(6)

(7) Päätetään lanka, kuten mikä tahansa muu punos. Tehdään lenkki ja kierretään 4-6 kierrosta vastakkaiseen suuntaan, jonka jälkeen punotaan lenkillä langan päälle.

(8) Lopuksi kiristetään molemmista langoista, jolloin nokinpaikasta tulee siisti ja kireä. Ennen kiristystä nokinpaikkaa pystyy vielä aavistuksen tarkentamaan ja nokkia vasten tulevaa reunaa suoristamaan. Kiristysten jälkeen ylimääräinen lanka katkaistaan.

(9) Aloitetaan alanokinpaikka tekemällä kaksi solmua tiukasti nokkia vasten.

Lopuksi nokinpaikan päälle ja ulkoreunaan voi laittaa kevyesti pikaliimaa, jolloin nokinpaikasta tulee erittäin kestävä. Nokinpaikan sisäreunaan ei tulisi laittaa pikaliimaa, ettei tiukan sovituksen tarvitsema pieni jousto häviä. Jänne ei välttämättä pääse pyörimään nokin ollessa jänteellä aivan täydellisesti heti uutena, mutta jo muutaman ammutun nuolen jälkeen se on antanut hieman periksi. Mikäli jänne ei vielä pääse pyörimään, on nokinpaikka liian kapea tai reunat ovat vinot.

Nokinpaikan voi tehdä myös ilman alkusolmua, jolloin reunasta tulee siistimpi. Moni tasokas tähtäinjousiampuja käyttää ohuemmasta langasta tehtyä mutta huomattavasti pidemmälle punottua nokinpaikkaa.

(7)

(8)

(9)

(10)

Ylintä päätösvaltaa SJAL:ssa käyttävä liittokokous valitsee liittohallituksen, jolla on toimeenpanovalta liiton asioissa. Tiedätkö sinä, millaisia miehiä vallan kahvassa on vuonna 2011?

Liittohallituksessa ei tapahtunut suuria muutoksia syyskokouksen myötä. Erovooroisista ainoastaan Seppo Hautamäki jättäytyi pois pitkän hallitusrupeaman jälkeen, muut erovooroiset valittiin uudelle hallituskaudelle. Uutena hallitukseen valittiin helsinkiläinen Ju-

hana Ruster.

Puheenjohtaja Pirrka Elovirran lisäksi hallituksessa on siis kahdeksan jäsentä vuonna 2011. Jousiampuja-lehden toimitus kysyi sähköpostitse heiltä neljä tiukkaa kysymystä, joihin pyydettiin lyhyitä vastauksia. Tässä kysymykset ja vastaukset.

1) Mitä odotat alkavalta hallituskaudelta? 2) Asia, johon haluat nostaa hallitustyössä vuonna 2011? 3) Eniten kehitystä kaipaava asia SJAL:ssa mielestäsi? 4) Missä SJAL:n pitäisi mielestäsi olla vuonna 2015 (mikä on tavoiteltu tila, visio)?

Uusi hallitus esittäytyy

Kari Mäenpää
Liittohallituksessa
vuodesta 2008.

1) Päätäväisyyttä, asiallisuutta ja ymmärrystä kentälle ja kentältä.

2) Määritellä yksilökohtaisia vastuualueita. Kehittää kilpailutoimintaa kilpailijan

näkökulmasta. 3) Avoimen yhteistyön lisääminen eri sidosryhmien kesken. 4) Vakiintunut näkyminen kansainvälisillä kilpakentillä. Entistä aktiivisempaa nuorisotoimintaa seuratasolla. Karsintatarve myös osaan kansallista kisoista, suuren osallistujamäärän vuoksi. Muuta: "Lisäksi tuon 3. kohdan avoimeen yhteistyöhön lisäisin, että kentällä pitää ymmärtää, että Liitto olemme ME KAIKKI SJAL:n jäsenseuroihin kuuluvat. Liittohallitus on pieni ryhmittymä, joka valitaan vuosittain päättämään sille kuuluvista asioista. Jousiammunnan kehitys tapahtuu kentällä, siis seuroissa. Muutamalla hallituksen jäsenellä ei ole mahdollisuuksia läheskään yhtä paljon kehittää lajiamme kuin mitä me kaikki pystymme omista seuroissamme tekemään. Yleinen rääviminen hallituksen ja muutaman harvan jäsenen kesken ei rakenna yhteistä tulevaisuutta. Malttia tarvitaan molemmin puolin yhteiseen hiileen puhaltamiseen."

Matti Soininen
Liittohallituksessa
vuodesta 2002.

1) Kehitystoiminnan käynnistäminen, seurojen ja alueiden pienillä kehitystoimilla. Toivon siemeniä kehitystoimintaa seurasteilyiltä. Liitto osallistuu kehittämiseen teke-

mällä päätöksinä ja ohjaamalla varoja tehtyjen kehityskohteiden rahoitukseen, mahdollisuuksien mukaan. 2) Kehitystoiminnan aktivointi ja suunnitteluun osallistuminen. 3) Kokonaisuuden suunnittelu ja oleelliseen keskittyminen, koko organisaation ja seurojen toiminnassa. 4) Seurojen perustoiminnat kunnossa ja Liiton toiminta suunnitelmallista ja realistisen tavoitteellista. Perustavoitteena kansainvälisessä kilpailussa olla huipulla Euroopan tasolla, josta on hyvä ponnistaa. Lisätavoitteena joukkueiden saaminen kisoissa kuuden parhaan joukkoon. Muuta: "Kuva ei ole kovin tuore, mutta ei ole kaverikaan."

Juhani Jattu
Liittohallituksessa
vuodesta 2008.

1) Että kullakin hallituksen jäsenellä olisi osallistumismahdollisuus tarpeellisiin työryhmiin, joiden toiminnan tuloksena syntyisi jäsenistöä ja seuratoimintaa tuke-

via ratkaisuja. 2) Pienten ja suurten päätettävien asioiden suhteellistamiseen käsittelyssä ja pitkän tähtäimen suuntaviivojen sopimiseen (julkistamiseen). 3) Yhteistyö lajiryhmien kesken niissä asioissa, jotka ovat samoja kaikille. Erialaisten toimintatapojen hyväksyminen lajiryhmien toiminnassa, valmennuksessa ja koulutuksessa. 4) Seuratoiminnassa on mukana enemmän koulutettuja ohjaajia. Valmennustoiminnassa on ymmärretty tulokasvalmennuksen, kehittyneiden ampujien valmennuksen ja kansainväliseen menestykseen tähtäävän valmennuksen erot. Toimintaa tuetaan sekä senioriliikunnan, nuorisoliikunnan että huippu-uurheilun näkökulmista.

Kimmo Hujanen
Liittohallituksessa
vuosina 2005-2006
sekä nyt vuodesta
2009.

1) Edelleen hyvää ja hedelmällistä työpanosta. 2) lanseo-tulospalvelun hallintaohjelman suomenkielisen version valmistuminen ja käyttöönotto kilpailuissa. 3) Kilpailujen vetovoimaisuus (mm. katsojien määrä ja mediakiinnostavuus) 4) Laajempi huippuampujien määrä, menestyminen arvokisoissa ja olympiapaikkojen varmistuminen sekä hyvä juniorityö.

Marko Järvenpää
Liittohallituksessa
vuodesta 2007.

1) Avoimuutta ja edistyskäsittelyä yhteistyötä. 2) Asioiden toimivuuteen. 3) Vanhakantaisuus. 4) Avoin jäsenilleen ja jäseniä kiinnostava taho.

Juhana Ruster
Liittohallituksessa
vuodesta 2011.

1) Töitä suomalaisen jousiammunnan hyväksi 2) Yritysyhteistyön käynnistäminen 3) Sama kuin monessa muussakin organisaatiossa: yhteisen

päämäärän kirkastaminen, kyvykkyys viedä muutoksia läpi, resurssipula (ihmiset, taloudelliset). 4) Jousiammunnalla on vakaa asema ja paikka suomalaisessa liikunta- ja huippu-uurheilukentässä. Seuroilla on käytössä toimivat mallit junioritoiminnan pyörittämiseen. Lajiryhmien toimintaan on resursseja käytettävissä nykyistä enemmän. Medianäkyvyyteen panostetaan suunnitelmallisesti. Yritysyhteistyön eri muodot ovat vakiintuneet osaksi toiminnan rahoittamista. SJAL nähdään kaikilla tasoilla jousiampujen edunajajana.

Jukka Koponen
Liittohallituksessa
vuodesta 2010.

Muuta: "Kilpailutulosten tallentamisesta yhteiseen tietokantaan, josta mm. tilastointi hoituisi kätevästi, on ollut puhetta, ja se olisi lähellä sydäntäni."

Mika Savola
Liittohallituksessa
vuosina 1999-2001,
2004-2007
sekä nyt vuodesta
2009.

1) Ei erityisiä odotuksia. 2) Sääntömuutosten jalkauttaminen. 3) Laji- ja seuratoiminnan

kehittäminen nimenomaan junioriharrastajia kiinnostavaksi ja palvelevaksi. 4) SJAL:n tulisi olla sidosryhmiemme silmissä ns. tärkeä liitto, josta löytyy huippu-uurheilunestystä, paljon junioreja ja tehokkaasti toimiva seuraverkosto.

Tauluammunnan SM 2010 Seinäjoki

Teksti: Pentti Kuivalainen ja Niko Ylipelkonen
Kuvat: Pentti Kuivalainen, Timo Rantanen

Jousi-jussit anoivat vuoden 2010 tauluammunnan SM-kisoja jo hyvissä ajoin, eli vuonna 2006, koska kisat olisivat mainio tapahtuma, jolla seuran 50-vuotista taivallusta juhlistettaisiin. Kilpailupaikaksi valittiin Seinäjoen urheilukenttä, jolla ammuttaisiin 70 metrin kisa pudotuksineen kaikissa luokissa.

Kilpailujen alkuvuorot aloitettiin siis 2006 kesällä varaamalla kisapaikka. Niihin aikoihin aloitettiin myös uusien kilpailu-taustojen valmistus. Taustoja tehtiin kaikkiaan 49 kappaletta muutaman vuoden aikana.

Olimme alusta alkaen kuulolla soadaksemme kisojen järjestelyihin apua jo tutuilta yhteistyökumppaneilta ja haimme myös uusia sponsoreita. Tukea tulikin kiitettävästi niin taustojen rakentamisen tarvittavan puutavaran suhteen kuin kansioiden ja tulosnäyttötaulujen muodossa sekä monen muun tarvikkeen myötä. Kiitokset seinäjokiselle talkoohengelle.

Aika-ajoin pidettiin kisojen järjestelypalaveria ja mietittiin kisojen läpiviemiseksi tarvittavien henkilöiden värväämistä. Seuralla on parikymmentä aktiivista jäsentä, joiden lisäksi lausuttu tarvittavan vähintään kymmenkunta ystävää ja sukulaista. Lopulta kisat saatiin vietyä läpi noin 25 henkilön voimin. Nämä ihmiset hoitivat tulospalvelun, tuomaroinnin, taustojen kunnossapidon ja siirtelyn sekä muut kilpailuun

liittyvät asiat. Myös kantiinissa oli työtä lähes kymmenelle työtä pelkäämättömälle seuran jäsenelle ja ystävälle. Kilpailijoiden vastaanotto, kuulutus, taukomusiikki ja yhdyshenkilö olivat tarpeen.

Kisojen päätyttyä totesimme tehneemme oikean ratkaisun siinä, että kaikille toimintoille nimettiin henkilöt, jotka niitä hoitavat, eikä heidän tarvitse huolehtia muista. Uskoaksemme tällä vältettiin monta sekaannusta.

Jotta saataisiin kaikille ampujille riittävästi tilaa ampumaviivalla, katsottiin parhaaksi jakaa ampujat kahteen ammuntavuoroon. Useamman seurajoukkueen mukaantulon mahdollistamiseksi lisättiin joukkuekilpailua varten oma alkukilpailu, niin nekin seurat voisivat saada kisaan joukkueet, joilla ei ole mukana kolmea ampujaa, jotka ampuvat oman kilpailunsa 70 metrin matkalta.

Kilpailupaikkana Seinäjoen urheilukenttä toimi kiitettävästi. Ampumalinjana oli juoksuradan reunaviiva, joten kaikilla ampujilla oli ta-

sainen ampuma-alusta. Katsomossa oli lähes 150 katsojaa sunnuntai-iltapäivänä pudotusten aikana. Suuri osa katsojista oli paikkakuntalaisia, jotka olivat tulleet pelkästään katsomaan jousiammuntakilpailuja. Katsomon alla olivat omat paikat Sherwood Shopilla, doping-testaajilla, kilpailujärjestäjien varastolla sekä ampujien pukutiloilla.

Sää kilpailujen aikana oli jousiammuntamyönteinen, vaikka säätiedotukset lupailivat sateisia ammuntapäiviä koko viikonlopuksi. Säiden hallijan hermot repesivät vasta kisojen jälkeisenä yönä, jolloin pienehkö trombi pyyhälsi kentän yli heittäen mm. kantiinittelantaidan yli.

Kisojen järjestäjinä onnistuimme pitämään tiukasta aikataulusta kiinni epäilevien tuomosten kiusaksi. Meidän korviimme ei ole tullut suurempia valituksia, joita kisojen järjestäjille yleensä suodaan.

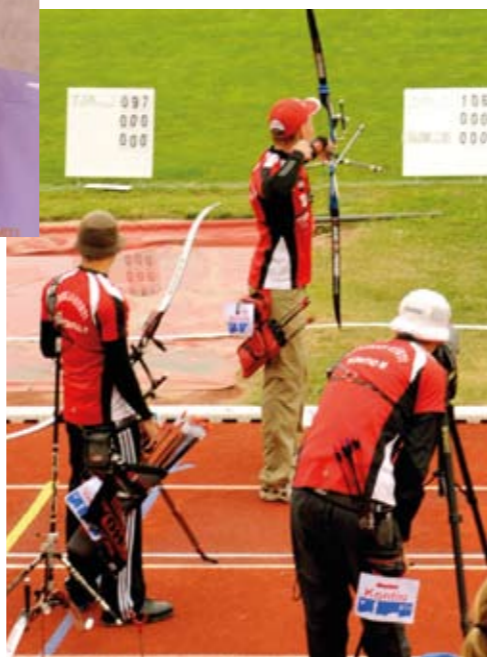
Kilpailuihin osallistui 231 ampujaa. 🎯

Naisten luokan mestariksi leivottiin Kyjo:n Tanja Sorsa (oik).

Heli Kukkohovi oli toinen ja Marja Soininvaara kolmas. Marja oli myös N50-luokassa mitaleilla ottaen hopeaa.

20 tähtäinjoukkuetta oli mukana kisassa, ja Diana57 vei voiton kurikkalaisten tullessa tällä kertaa toiseksi ja Tapanilan Erän kolmanneksi

Kilpailujen kaikille voittajille oli Kivimaan Timo tehnyt upeat puiset mestarusmitalit, joita koristi kisalogo.

Nimi		seura	1.	2.	yht.
MTB					
1. Antonios	JP	Arcus	310	310	620
N					
1. Sorsa	Tanja	KyJo	288	291	579
2. Kukkohovi	Heli	OJM	257	256	513
3. Soininvaara	Marja	Arcus	265	213	478
4. Leskinen	Jenni	OJM	244	261	505
5. Väyrynen	Rita	WT	279	291	570
6. Kiviniemi	Ulla-Maija	Ach	263	248	511
7. Tiaskorpi	Suvi	Ach	232	252	484
8. Biskopp-Grahn	A-C	Ach	211	235	446
9. Leino	NE	PoJo	238	232	470
Tolsa	Riitta	Piili	214	232	446
Pyörre	Päivi	PoJo	232	211	443
Backman	Anne	IJA	205	225	430
Roivas	Kirsi	IJA	208	194	402
Syrjänen	Elina	Arcus	183	204	387
N50					
1. Korpela	Arja	IJA	290	296	586
2. Soininvaara	Marja	Arcus	281	278	559
3. Kuisma	Hiikka	Arcus	216	232	448
4. Peuranen	Hiikka	IJ	215	241	456
5. Holappa	Irja	PoNu	245	193	438
6. Laurila	Aila	D-57	223	179	402
NT					
1. Lantee	Anne	Hood	332	325	657
2. Leivonen	Sanna	Asc	308	315	623
3. Järvenpää	Erja	AC-Ulv	326	317	643
4. Rytty	Merja	ToJA	313	304	617
5. Makkonen	Susanna	SISU	302	313	615
6. Salmijärvi	Sole	Jy-Su	271	263	534
7. Kärkkäinen	Tiina	OJM	309	299	608
NV					
1. Kovalainen	Rosita	ToJA	220	222	442
2. Vesa	Minna	ToJA	155	88	243
Y					
1. Mansukoski	Antti	KuRy	309	301	610
2. Virtanen	Aki	WT	308	314	622
3. Tekoniemi	Antti	D-57	324	324	648
4. Forsell	Mikael	D-57	293	297	590
5. Ronkanen	Perttu	TapErä	287	308	595
6. Vaajamäki	Vesa	Jy-Su	306	295	601
7. Huhtala	Juuso	Arcus	306	302	608
8. Hautamäki	Joni	KuRy	296	304	600
9. Vainionpää	Petri	KuRy	280	305	585
Kontio	Matias	KuRy	291	306	597
Heikkinen	Reko	PJA	288	314	602
Lindroos	Tero	D-57	313	311	624
Määttä	Tuomas	PoJo	300	306	606
Mäkelä	Marko	WT	299	296	595
Sistonen	Antero	TapErä	302	309	611
Sävel	Miika	PJA	297	299	596
17. Kulla	Mika	Ach	263	277	540
Laurila	Pentti	D-57	289	274	563
Rüster	Juhana	WT	284	303	587
Seitälä	Jaakko	Hood	274	275	549
Kinnunen	Asko	Kajo	270	309	579
Palovaara	Pepe	OJM	285	269	554
Oikarinen	Simo	Jy-Su	291	278	569
Ketola	Rainer	TapErä	266	250	516
Tarhala	Vesa	KyJo	277	274	551
Lassila	Tero	TJA	261	271	532
Malinen	Petri	TJA	274	290	564
Pärnänen	Jukka	Arcus	263	268	531
Leskinen	Pasi	Kajo	275	250	525
Ihanus	Petri	Jy-Su	278	296	574
Allinen	Petri	MBF	262	286	548
Ronkanen	Sampo	TapErä	246	277	523
33. Kuismanen	Tuomas	OJM	237	277	514
Laine	Jarmo	ToJA	250	258	508

Mikkonen	Jari	Jy-Su	258	245	503
Kataja	Miika	Jy-Su	256	245	501
Kauhanen	Timo	PoJo	247	253	500
Hätiönen	Seppo	Hood	252	245	497
Elovirta	Pirkka	Arcus	252	244	496
Haavisto	Olli	Artemis	236	259	495
Kiviniemi	Marko	Ach	240	252	492
Ekhola	Pyry	Hood	235	252	487
Taskila	Timo	ToJo	240	234	474
Pouttu	Mikko	LoJA	89	113	202
YT					
1. Järvenpää	Marko	AC-Ulv	334	342	676
2. Hautamäki	Juho	PoJo	322	331	653
3. Lammela	Marko	OJM	333	333	666
4. Saarinen	Timo	OJM	325	331	656
5. Pakkala	Juhani	D-57	329	327	656
6. Tattari	Tommi	Sai-Jo	322	331	653
7. Kivimaa	Timo	JajJo	332	336	668
8. Rytty	Lauri	ToJA	319	328	647
9. Humalajoki	Aulis	Virja	330	326	656
Kilpiä	Asko	Sai-Jo	320	322	642
Kuusisto	Kimmo	D-57	329	320	649
Mäkipää	Antti	Virja	318	324	642
Verho	Harri	TJA	297	322	619
Lehtonen	Kaj	PJA	337	329	666
Helmiö	Ari	Hood	320	323	643
Juutilainen	Mikko	WT	323	333	656
17. Uusitupa	Jonne	TJA	327	327	654
Holappa	Mikko	Hood	318	315	633
Erkkilä	Toni	PJA	305	316	621
Jussola	Janne	OJM	306	328	634
Erkkilä	Juha	TJA	305	306	611
Ylätalo	Risto	KyJo	297	314	611
Pekander	Jouni	Piili	303	321	624
Arna	Timo	Jy-Su	312	322	634
Lumiainen	Timo	PJA	278	275	553
Gross	Andres	WT	288	312	600
Kokkonen	Seppo	OJM	318	316	634
Forsberg	Jere	Piili	310	292	602
Reiniharju	Antti	OJM	306	312	618
Lehtiniemi	Jari	KuRy	322	313	635
YV					
1. Salonen	J	WT	307	290	597
2. Laurila	Olavi	D-57	260	259	519
3. Kontio	Matti	KuRy	286	275	561
4. Miettinen	Hannu	PJA	283	243	526
5. Mäenpää	Kari	PJA	302	287	589
6. Rautiainen	Markku	EBS	281	284	565

Tuomari ja punainen kortti, mutta hei ei kai täällä ollut potkupalloa?

7. Hepola	Esa	PoJo	288	269	557
8. Tuokkola	Ari	TeJA	241	259	500
Y50					
1. Pihlajaniemi	Raimo	KuRy	245	271	516
2. Rissanen	Reijo	PoJo	262	256	518
3. Valtonen	Jouni	Kajo	261	272	533
4. Ojala	Jukka	TJA	283	296	579
5. Aaltonen	Tapio	Jy-Su	250	264	514
6. Tuokkola	Rauno	TeJA	251	263	514
7. Aura	A-P	PJA	263	254	517
8. Tamminen	Eero	PoJo	252	242	494
9. Tero	Ossi	OJM	241	232	473
Jäämuru	Jari	IJ	228	242	470
Leino	Jussi	PoJo	247	223	470
Haapaniemi	Matti	Ach	226	240	466
Mättönen	Jouni	OJM	199	263	462
Ispahkala	Veijo	Ach	214	237	451
Lehto	Ensio	IJA	220	216	436
Vainionpää	Elias	KuRy	214	219	433
17. Torikka	Pasi	OJM	210	206	416
Luukinen	Risto	PoJo	203	204	407
Tuononen	Pekka	KoSu	133	158	291
Y50T					
1. Rytty	Lauri	ToJA	322	328	650
2. Petäjä	Jukka	Virja	335	321	656
3. Vannekari	Markku	AC-Ulv	323	318	641
4. Siivonen	Reima	RJA	323	320	643
5. Hanhela	Mikko	Jy-Su	321	313	634
6. Rättö	Seppo	TapErä	316	316	632
7. Naito	Juhani	Lapin J	302	278	580
8. Sumen	Kari	ToJA	317	306	623
Y50V					
1. Olkkonen	Arto	Jy-Su	247	253	500
2. Kärkkäinen	Paavo	Jy-Su	201	250	451
3. Äman	Mauri	IJ	192	205	397
Y60					
1. Inkeri	Jukka	WT	269	235	504
2. Jaakkola	Kalevi	Jy-Su	270	252	522
3. Hotti	Juhani	IJ	266	256	522
4. Färm	Erkki	Sulka	282	262	544
5. Soininen	Matti	OJM	252	251	503
6. Hallenberg	Ilkka	IJA	255	253	508
7. Kankaanpää	Heikki	KuRy	256	270	526
8. Hietanen	Heikki	Artemis	257	259	516
9. Ojala	Jouko	IJ	262	235	497
Norha	Kari	Arcus	240	227	467
Myllykangas	Teuvo	Ach	241	225	466
Y60T					
1. Maronen	Seppo	PoJo	326	316	642
2. Rautio	Hannu	SISU	290	300	590
3. Turunen	Pentti	PJA	313	312	625
4. Leivonen	Keijo	Ach	268	284	552
5. Arbelius	Teuvo	OJM	290	297	587
6. Pylkkä	Urpo	D-57	288	287	575
7. Saastamoinen	Olli	WT	302	314	616
8. Alho	Reino	PJA	252	296	548
9. Julkunen	Risto	Vasama	299	311	610
Sepponen	Jaakko	RTJ	302	308	610
Siivonen	Reijo	RJA	288	293	581

Espoossa nähtiin jotain täysin tavallisuudesta poikkeavaa, kun maastokisan finaalit vietiinkin keskelle kaupunkia ja yleisöä. Tapahtuman läpivienti onnistuneesti vaati järjestäjiltä melkoisia ponnisteluja.

Maastoammunnan SM Espoossa 14.–15.8.2010

Ennen kilpailua

Sähköposti 24. tammikuuta 2010, lähettäjä **Anne Lantee**: "Heippa kaikille, ensimmäiset isot askeleet elokuisten SM-kisojen eteen on otettu, eli sekä kaupungilta että poliisilta ja pelastuslaitokselta on saatu alustava lupa finaali-kierrosten viemiseksi Tapiolaan. Nyt alkaa siten varsinainen työ kisojen eteen. Monta asiaa on mietittävä ja sovittava ja vastuualueita jaettava, jotta saadaan tehtyä hieno ja valtakunnallisestikin merkittävä tapahtuma...". Oli keski-talvi, mutta loppukesän maastojousiammunnan suomenmestaruuskilpailuiden valmistelu oli jo alkanut. Monta asiaa oli mietittävä ja varsinkin tehtävä ennen kilpailuiden alkua.

Alusta asti tavoitteena oli, että nyt tehtäisiin jotain erilaista; rikottaisiin perinteinen piilossa metsässä -kaava ja tulotaisiin esille kaupunkiin ihmisten keskelle näyttämään, mitä maastojousiammunta on. Koko idean äidin, Annen ehdotuksesta päätettiin kaksipäiväisen kilpailun jälkimmäinen eli finaali-ilta viedä Espoon Tapiolan keskustaan, urbaaniin kiviseen ympäristöön, jossa luonto on korvattu portaitailla, tansanteilla, altaalla ja suihkulähteillä. Ensimmäinen eli alkukilpailupäivä päätettiin käytännön syistä järjestää seuran maastoammunta-alueella Ryssäniityn metsässä.

Kevään aikana pidetyissä palavereissa sovittiin työnjaosta. Perustettiin radanrakennustyöryhmä, johon saatiin jäseniä myös Ryssäniityn alueen hyvin tuntevasta Hoodin jousimet-sästystiimistä. Tapiolan finaalin turvajärjestelyvastuun otti **Jaakko Setälä**, muita tehtäviä olivat median yhteyshenkilö, sponsorien hankkijat, kuuluttaja, muonittaja, tuloskylttien kantajat, tuomarit, tuloslaskijat ja niin edelleen. Osa tehtävistä jäi täytettäväksi vasta juuri ennen kisa.

Suurin ero perinteisen metsässä ammuttavan ja kaupunkiympäristössä ammuttavan maastokisan välillä ovat turvajärjestelyt. Kilpailutahtuman turvallisuus on suunniteltava ja do-

kumentoitava huolella, ja kiinteistöjen omistajien, poliisin ja palotarkastajan lupien lisäksi tarvitaan suuri joukko virallisia järjestysmiehiä paikan päälle huolehtimaan turvallisuudesta. Onneksemme Jaakolla oli tietokonetahtuma Assemblyn järjestämisen jäljiltä hyviä kontakteja, joiden avulla järjestysmiehet saatiin hankittua.

Lauantai, 1. kilpailupäivä

Ensimmäisenä kilpailupäivänä ammuttiin monelle jo tutuksi tullessa Ryssäniityn maastossa. Toki rastiin paikat oli jälleen kerran vaihdettu ja taustat kunnostettu. Talkooväkeä oli saapunut paikalle jo aamuvuorilla hoitamaan järjestelyjä, ja kilpailijat saapuivat vähän myöhemmin kasaillemaan jousiaan ja valmistautumaan kilpailuun, ihan niin kuin monissa maastokilpailuissa aikaisemminkin on ollut tapana tehdä. Aivan täydellisessä kelissä ei kisapäivää saatu vietettyä, siitä pitivät huolen pariinkin otteeseen kisaväkeä ahdistelleet ukkospilvet sadekuuroineen. Sade myös kasteli Ryssäniityn jyrkät kalliorinteet tehden kulkemisen ja ammunnan paikoitellen hankalaksi. Hyvitykseksi sade kuitenkin mahdollisti avotulen tekemisen leiripaikalle ja makkaran paistion. Ennen kisan alkua leiripaikalla vallitsi tietenkin se tavanomainen hallittu kaaos, olihan monta asiaa tehtävänä, ennen kuin itse ammunta saataisiin käyntiin.

Oman pienen jännitysnyttelensä järjesti tarkoittamattaan Ascellan **Sanna Leivonen**, joka saapui paikalle hiukan muita myöhemmin, ja hätäisimmät jo ehtivät pelätä, olisiko Sannan pyöreässä masussa vielä köllötellyt pienokainen päättänyt, ettei tänään kilpaillakaan. Eihän mikään kilpailu yleensä yhtä ampujaa näin kovasti kaipaa, mutta nyt yhdenkin nais-talja-ampujan poisjäänti olisi peruuttanut tämän luokan seuraavan päivän finaalin ja pois-tanut ainoan naisten luokan Tapiolan radalta.

Lyhyt puhelinsoitto Sannalle kuitenkin rauhoitti hätäilijät, ja kyllä Sannakin saapui ajoissa paikalle. Sunnuntai oli pelastettu.

Ammunta sujui lauantaina ilman suurempaa dramatiikkaa. Kilpailijat kommentoivat rataa sanoilla haastava, vaikea, mielenkiintoinen ja hyvä. Onnistunut rata siis. Myös radanrakentajan toiveunia, väärin arvioituja taulukoita saatiin aikaiseksi. Finaaleihin päässeistä ampujista ainakin **Jari Haavisto** ja **Aki Virtanen** tunnustivat arvioineensa yhden taulun koon väärin ja ampuneensa sen takia missin. Pientä epäonneakin kilpailun aikana esiintyi, ainakin yksi rikkoontunut lapa voidaan kirjata tappioiksi.

Jotain uuttakin lauantaina kokeiltiin: käytösä oli kilpailun aikana päivitettyä tulostaulua. Asia oli järjestetty niin, että tuomareilla ja tulospalvelun työillä oli radiopuhelimet, ja tuomarit aina sopivissa paikoissa luettelivat tuloksia maastosta tulostaululle päivitetäväksi. Koska kisarata kulki tulostaulun ohitse, saattoivat kilpailijatkin seurata tulosten kehittymistä. Enemmän siitä tietenkin oli iloa katsojille, joita ei Ryssäniityn metsään kuitenkaan kovin montaa ollut eksynyt.

Kilpailun loppuotimet, tuloslaskenta ja finaaleihin osallistumattomien luokkien palkintojen jako saatiin hoidettua ehkä vähän improvisoiden ja vajaalla miehitykselläkin. Samaan aikaan, kun Ryssäniityllä vielä ammuttiin, oli Tapiolassa jo käynnistynyt seuraavan päivän valmistelu ja osa talkooporukasta oli siirtynyt sinne. Finaaleihin päässeille ampujille pidettiin vielä pieni tiedotustilaisuus ja heille annettiin täytettäväksi kyselylomakkeet, joissa udeltiin ampujan taustoja sekä lauantapäivän fiiliksiä. Näistä lomakkeista nytkin tätä iltamyöhään kirjoittaessani kaivelen jutun juuria.

Lauantai-ilta päätettiin Tapiola Garden-hotellissa järjestettyyn iltajuhlaan Valencia-buffet menulla ja tuoreiden maastojousiammunnan maailmanmestareiden mitalikahveilla. Leppo-

sa meininki ja hyvä juttuseura lieviivät finaaleita odottelevien ampujien jännitystä.

Aivan kaikilla järjestäjien edustajilla päivä ei kuitenkaan päättynyt vielä tähänkään. Lauantai-ilta Tapiolan keskusaltaaseen oli rakennettu iso laiturit, jota piti suojella vandaaleilta ja muilta öisiltä altaaseen pulahattajilta. Aamuyön tunneille ei oikein meinannut saada vapaaehtoisia väijyvuorolaisia.

Sunnuntai, 2. kilpailupäivä

Toisenä kilpailupäivänä ammuttiin YV, Y, NT ja YT -luokkien finaalit, kussakin luokassa neljä ampujaa. Rata koostui kahdeksasta rastiasta, joista neljällä ensimmäisellä ratkaistiin loppuottelijaparit ja neljällä viimeisellä mitalisijat. Muuten tavanomainen ratkaisu, mutta tällä kertaa ei olukaan metsän siimeksessä vaan Espoon Tapiolan keskustassa, kauppakeskuksen, kulttuuritalon ja Tapiola Garden-hotellin välisellä alueella sijaitsevan suuren suihkulähdetäällä äärellä. Muutama alamäkirasti oli saatu aikaiseksi käyttämällä hyväksi alueen portaitaikoja ja muita rakennelmia. Ylämäkeen ei päästy ampumaan, se olisi ollut tässä ympäristössä liian vaarallista.

Rata oli suunniteltu mahdollisimman yleisöystävälliseksi, ja yleisöä olikin kerääntynyt paikalle ihan mukavasti. Osa katsojista oli sattumalta paikalla, osa taas oli tullut paikalle kauppakeskuksen ja urheilutilojen ilmoitustauluille laitettujen mainosjulisteiden houkuttelemana. Käteen yleisölle jaettiin kilpailuesitteet, joissa esiteltiin radan rakenne, lajin perusteet ja vinkki siitä, miten jousiammuntaa pääsee itsekin harrastamaan. Kaikilla rasteilla ammuttaa pystyi seuraamaan lähietäisyydeltä, ja kahden viimeisen rastiin seuraaminen onnistui mukavasti amfiteaterin penkiltä käsin leppoisan musiikin soides-taustalla. Viimeisen, altaaseen rakennetun laiturin päässä olevan rastiin ammunnan seuraamisen helpottamiseksi käytössä olivat myös televisioruudut ja kuuluttaja ilmoitti kaikkien ammuttujen nuolten osumat. Katselunautinnon lisäksi yleisölle tarjottiin myös mahdollisuus itse kokeilla jousiammuntaa läheiselle urheilukentälle rakennetulla ammuttaradalla, jossa myös finalistit ampuivat harjoitusammuntaa.

Sunnuntain järjestelyt alkoivat kello kahdeksan aamulla käskynjaoilla sekä staff-paitojen ja henkilökorttien jaolla. Radanrakentajat

olivat tulleet työmaalleen jo aikaisemmin, ja osa taustoista olikin jo tässä vaiheessa valmiina. Ilma oli mitä mainioin ja sellaisena pysyikin koko kilpailun ajan, vaikka sääennustus sadekuuroja ennustikin. Aika ennen kisan alkua sujui järjestelijöiden osalta tällä kertaa ehkä vähemmän hallitussa kaoksessa. Nythän oli oltiin tekemässä jotain aivan uutta eikä toistamassa aikaisemmin koeteltua kaavaa. Suurimmat ongelmat olivat työnhallinnollisia: kuka tekee mitä ja missä järjestyksessä -asian järjestely taisi olla suurin stressin aihe. Sanontaa "armeija marsii vatsallaan" voidaan soveltaa myös tällaisten tilaisuuksien järjestämiseen, talkooväen moniutus tapahtui paikalle järjestetyllä kentäkeittiöllä.

Oma kuvionsa oli poliisin ja palotarkastajan yhdessä aamulla suorittama radan turvallisuustarkastus, jossa jokainen ammuttarasti käytiin huolella läpi mahdollisten vaaratekijöiden eliminointiseksi. Aivan puhtain paperein tästä ei selvitty, vaan tarkastajien mielestä rastiasta numero kolme, jossa ammuttiin vaakatasossa altaan yli, oli liian pieni turvallinen alue taustan yläpuolella. Nopea ratkaisu, tassut kohti taivasta eli tausta käännettiin ylösalaisin, kuitenkin tyydytti tarkastajat. Jos joku siis huomasi ihmetellä kyseisen rastiin omituisia rakennetta, niin tässä syy. Myös muut turvajärjestelyt, mm. järjestysmiesten riittävyys ja sijoittelu käytiin viranomaisten kanssa läpi.

Varsinainen kilpailu käynnistyi vähän kello yhdentoista jälkeen, kun yleisen vaistoluokan ampujat saatiin saatettua harjoitusammunta-paikalta rastille numero yksi. Kuuluttajan esitellyt kilpailijat yleisölle itse ammuttakin pääsi alkamaan. Pisteiden lasku, tulokset esille ryhmien mukana kannettaville tulosnäytöille yleisön nähtäväksi ja sitten seuraavalle rastille. Samalla rutiinilla lähetettiin vuorollaan matkaan myös yleisen luokan, naisten taljaluokan ja yleisen taljaluokan ammuttaryhmät.

Radan kahdeksan rastia ammuttiin kahtena osana: ensin kaikki ryhmät ampuivat neljä semifinaalirastia ja sitten vasta aloitettiin loppujen neljän finaalarastiin ammunta. Näin helpotettiin yleisön siirtymistä finaalarastiin äärelle: neljän ensimmäisen rastiin vaatimat suoja-alueet voitiin ennen finaalin alkua jo purkaa.

Yleisen vaistoluokan kultaottelu käytiin tuoreen maastojousiammunnan maailmanmestarin **Pasi Ahjokiven** ja **Markku Rautiaisen** vä-

lillä. Ennen viimeistä rastia Pasi johti kisa ja selvällä kahdeksan pisteen erolla. Pasi aloitti viimeisen rastiin ampumalla nelosen, mutta Markun ensimmäinen nuoli osui taulun ulkopuolelle oikealle alas. Kun Pasiin toinen nuoli osui neloseen ja Markun ykköseen, alkoi peli jo olla selvä. Viimeisiin nuoliinsa kilpailijat saivat koottua itsensä huippuvireeseen ja tuloksina oli Pasiin kuutonen ja Markun viitonen. Pasi voitti suomenmestaruuden tuloksella 56 ja Markulle hopeaa tuloksella 40. Pronssia ampui **Sune Lindberg** tuloksella 43 ja **Anne Viljanen** sijoittui neljänneksi tuloksella 39.

Yleisen luokan kultaottelu oli kahden Wilhelm Tellin edustavan ampujan, Juhana Rusterin ja Aki Virtasen kaksinkamppailu. Ennen viimeistä rastia tilanne oli Akin hyväksi 45–37, ja kun Aki ampui sarjan 5-6-5 ja Juhana 3-4-3 oli paremmuusjärjestys yhä selvempi. Aki voitti kultaa tuloksella 61 ja Juhana sai hopeaa tuloksella 47. Pronssille ampui **Petri Malinen** tuloksella 52 ja neljänneksi sijoittui **Reko Heikkinen** tuloksellaan 38.

Ainoan naisten luokan eli naisten taljaluokan kultafinaali käytiin Anne Lanteen ja **Erja Järvenpään** välillä. Viimeiselle rastille tullessa Anne johti kisa 49–44, joten voittajaksi saattoi hyvin selvittää kumpi tahansa. Anne kuitenkin sai kasvatettua eroa vielä pisteen verran ampumalla 12 pistettä Erjan 11 pistettä vastaan. Vähän aikaisemmin maastoammunnan maailmanmestaruuden ampunut Anne kasvatti mitalitiliään nyt suomenmestaruuskullalla tuloksella 61 ja Erjan oli tyytyminen hopeaan tuloksella 55. Pronssia sai **Sanna Leivonen** tuloksella 58 ja neljänneksi tuli 47 pistettä ampunut **Susanna Makkonen**.

Kilpailun päätti yleisen taljaluokan kultamitalikamppailu, jossa vastassa olivat Jari Haavisto ja **Asko Kilpiä**. Ennen viimeistä rastia Jarilla oli koossa 49 pistettä ja Askolla 44 pistettä. Asko ei kuitenkaan ollut luovuttanut kamppailua, vaan aloitti tyylikkäästi ampumalla kuutosen ja Jari joutui antautumaan yhden pisteen verran ampumalla viitosen. Askon toisen nuolen osuessa neloseen ja Jarin taas vitoseen olikin viimeisen rastiin osalta tilanne tällä rastilla tasan. Kun Jari ampui viimeisen nuolensa neloseen, oli kokonaistulos jo ratkennut. Asko ampui koko kilpailun viimeisen nuolen tyylikkäästi kuutoseen melkein keskelle taulua. Kultaa voitti siis Jari tuloksella 63 ja hopeaa sai Asko tuloksella

60. Pronssimitali annettiin **Marko Järvenpää**-tuloksella 64 ja neljänneksi ampui **Janne Musalo** tuloksella 57.

Kun tulokset olivat selvillä, oli jäljellä vielä palkintojen jako jonka suoritti Hoodin kunnia-puheenjohtaja **Asko Lehtijärvi**. Ja palkintojen jaon jälkeen saattoi kuuluttaja kiittää kilpailijoita ja yleisöä sekä julistaa kilpailun päättyneeksi ja lopuksi itsekkin henkäistä helpotuksesta. Kilpailu oli saatu vietyä kunnialla loppuun.

Kilpailun jälkeen oli tietysti vielä purettava rata ja muut rakennelmat, kuljetettava lainatut tarvikkeet omistajilleen ja niin edelleen. Olipa jopa hetkinen aikaa jutella tapahtuman onnistumisesta ja tuoreista fiiliksistä. Joku jopa erehtyi puhumaan, mitä seuraavaksi järjestettäisiin, mutta tämän keskustelun **Reena**, Hoodin puheenjohtajan ja kisajärjestelyissä koi raskaimman osuuden omakseen saaneen Jaakko Setälän vaimo lopetti alkuunsa toteamalla, että nyt ei vähään aikaan mitään.

Illalla kisatunnelmaan saattoi vielä palata

katsomalla television urheiluruudun. YLE oli ollut paikalla kuvaamassa finaaleja ja myös haastatellut Annea. Televisiointi oli onnistunut hyvin, esimerkiksi kaikki kultamitaliottelijat näkyivät ja mainittiin televisiossa. Median edustajista myös Helsingin Sanomat oli ollut paikalla. Kilpailun media-yhteyshenkilöä **Hannu Karia** oli haastateltu peräti 1½ tuntia ja myös ainakin Annen kuulumisia oli kysely.

Paluu arkeen

Yksi yö kilpailuiden jälkeen: Jaakko oli nukkunut hyvin, 16 tuntia. Itse olin tässä vaiheessa vielä poikki, mutta positiivisesti niin. Anne aloitti uudessa työpaikassa ja oli nukahtanut palaveriin. Toivottavasti antoivat anteeksi, ainakin Anne pystyi aamun Helsingin Sanomista näytämään, mikä väsytti.

Mutta työ jatkui vielä, kilpailun jälkeenkin oli paljon tehtävää. Varsinkin sunnuntain osuudelle oli paikalle pyydetty useampia valo- ja vi-

deokuvaajia, ja he olivatkin ansiokkaasti dokumentoineet koko tapahtuman. Nyt nämä syntyneet raakamateriaalit oli vielä työstettävä esityskuntoon: valokuvat käsiteltävä, video editoitava ja sen selostus saatava aikaiseksi. Myös muita jälkitöitä oli, mutta se suurin rutistus oli kuitenkin tehty; nyt vaan rauhassa viimeisteltiin. Olotila oli lähinnä helpottunut, aikamoinen homma mutta saatiinpa tehtyä.

Aina voidaan kysyä, että kannattiko. Tapahdumalla haettiin julkisuutta ja haluttiin tehdä maastoammuntaa tunnetummaksi. Tässä onnistuttiin hyvin, television urheiluruudun kautta noin joka kahdeksas suomalainen näki, että jousella voi kilpailla muuallakin kuin olympialaisten tasamaalla. Toivottavasti tämä osaltaan tuo jousiammunnan piiriin uusia harrastajia, jotka sitten joskus ovat mukana samanlaisissa hankkeissa tekemässä lajia yhä suosittumaksi. 🎯

Tulokset ja kuvia:
www.jousiammunta2010.fi

Shenzhen

Syyskuun lopulla ulkokausi alkoi Suomessa olla loppuillaan, mutta Kiinassa hikoiltiin vielä opiskelijoiden MM-kisoissa Shenzhenissä. Suomalaisen hienon jousiammuntavuoden jatkoksi Nico Haavisto ja Anne Lantee voittivat taljajousen parikilpailussa pronssia.

Suomen joukkue Kiinassa: Antti Mansukoski (vas.), Anne Lantee, Nico Haavisto, Tuomas Määttä ja Juuso Huhtala.

Suomen viisihenkisen joukkueen matka kulki kolmea eri reittiä. Tähtäinmiehet **Juuso Huhtala**, **Antti Mansukoski** ja **Tuomas Määttä** matkasivat Kantonin (Guangzhoun) lentokentän kautta, kun taas talja-ampujista **Anne Lantee** valitsi suorat lennot Hong Kongiin ja **Nico Haavisto** lensi vaihto-opiskelupaikastaan Etelä-Koreasta Shenzhenin lentokentälle.

Parhaaksi reittivalinnaksi osoittautui Hong Kong, josta järjestäjien edustaja oli hakeutunut lentokoneen portilta asti ja avustajat helpottivat tullimuodollisuuksia Kiinan rajalla. Shenzhenin kenttä olisi varmasti muuten ollut helppo saapumispaikka, mutta järjestäjät vain unohtivat hakea Nicon kentältä...

Tähtäinpojilla riitti haastetta, kun he etsivät omatoimisesti Guangzhousta tietään eteenpäin Shenzheniin. Järjestäjät kun eivät tuolta kentältä luvanneet lainkaan noutaa ampujia. Matkustusaika venyi seikkaillessa melkoiseksi.

Lopulta kaikki kuitenkin olivat perillä helteisessä Shenzhenissä. Kisojen aikataulua oli hieman tiivistetty tavanomaisesta, eli ammutapäivistä tuli pitkiä ja hikisiä. Alkukilpailupäivänä käytiin jo ensimmäinen pudotuskierroskin (1/32) ja sen lisäksi parikilpailu (mixed team) loppuun asti.

Mitalitili auki

Illan päätteeksi suomalaiset pääsivät juhlimaan mitalia, kun Nico ja Anne nappasivat pronssin parikilpailussa voittamalla pronssiottelussa Italian pistein 6–2. Kultaaottelupaikkaakin oli lähellä.

”Aika lämmin oli ampua”, puhisi Nico helteisen ja menestyksekkään päivän päätteeksi. ”Ammuin ensimmäistä kertaa hit/miss-taluun, mutta hyvinhan se siihenkin osui”, hän jatkoi.

Annekin oli tyytyväinen päivän urakkaan. ”Sain ammunnan toimimaan kivasti kiireisessä parikisassa. Aamupäivän henkilökohtai-

yksi kerrallaan saa olla ammutaviivalla.

Henkilökohtaisessa kisassa tunnelmat kaksijakoiset

Nico ja Anne osuivat mukavasti myös aamupäivän henkilökohtaisessa alkukilpailussa, jossa Nico oli taljajousessa kuudes ja Anne naisten puolella yhdeksäs. Tähtäinjousimiehet selviivät tiensä ensimmäiselle 1/32-pudotusottelukierrokselle, mutta siinä kaikille tuli seinä vastaan.

Alkukilpailun jälkeen parhaista asetelmista pudotuksiin lähti Antti, joka oli 26:s. Tuomas lähti 30. sijalta ja Juuso 36. sijalta. Lähimpänä jatkoon pääsyä oli Juuso, joka hävisi ottelunsa niukasti vasta uusintanuolella. Miesten lopulliseksi sijoituksiksi tuli jaettu 33:s.

Taljat tarkkana pudotuksissa

Seuraavana päivänä ammutuilla loppuilla pudotuskierroksilla oli suomalaisväriä siis vain taljajousessa. Suomen mitalitili oli vähällä kasvaa,

Miehet taljajousi

1 GALLANT Adam USA	700 -Bye- 5 5 5 7 T.1,1,1
2 WIDO Daniel USA	688 6 5 5 6 T.1,1,M
3 HERNANDEZ Roberto ESA	693 -Bye- 5 5 2 8
7 HAAVISTO Nico FIN	684 5 5 1

Naiset taljajousi

1 AVVAL SEYEDEHVIDA Halimian IRI	682 -Bye- 5 5 5 7
2 SEOK Ji Hyun KOR	684 -Bye- 6 5 5 5
3 ANSCHUTZ Erika USA	686 -Bye- 5 6 1 8
4 LANTEE Anne FIN	677 5 5 3 2

Miehet tähtäinjousi

1 KIM Seong Hoon KOR	679 -Bye- 6 6 6 6 7
2 JIN Jae Wang KOR	669 -Bye- 6 7 6 6 3
3 PIATEK Piotr POL	663 -Bye- 6 7 6 4 6
33 MAATTA Tuomas FIN	617 3
33 HUHTALA Juuso FIN	583 3
33 MANSUKOSKI Antti FIN	630 0

Taljajousen parikilpailu (mixed team)

1 USA, 2 Iran, **3 Suomi (Haavisto, Lantee)**

Joukkuekilpailu

1 Japani,
2 Etelä-Korea,
3 Italia,
9 Suomi (Mansukoski, Huhtala, Määttä)

Naiset tähtäinjousi

1 JO Eun Ae KOR	664
2 LIONETTI Pia Carmen Maria ITA	643
3 KIM Ye Seul KOR	656

TÄHTÄYS

Tällä palstalla haastatellaan henkilöä jousiammunnan parista

Atte Jauhainen

Kuva: Susu Makkonen

- Olen Atte Jauhainen, 16 vuotta.
- Asun Helsingissä ja edustan Tapanilan Erää.
- Olen aloittanut 2005. Jousiammunnasta innostuin Tapanilan Erän järjestämällä alkeiskurssilla. Jousiammunta tuntuu myös sopivan hyvin luonteelleni, eikä pieni sisäinen perfektionistikaan tunnu haittaavan – päinvastoin.
- GMX ja 990TX, Shibuyan tähtäin, Beiterin stabit ja X10-nuolet.
- Ammun 6-7 kertaa viikossa. Harjoitteluun sisältyy myös paljon fysiikkatreeniä, jota on tähän aikaan vuodesta noin 4 kertaa viikossa.
- Mieleenpainuneimmat jousiammuntamuistoni ovat vuoden 2009 MM:ien pudotusottelut ja urani ensimmäinen SM-kultaottelu 2007.
- Päätavoite on päästä neljän parhaan joukkoon ensi kesän MM:ssä Puolassa.
- Olympiamitalistina.
- Pitää tehdä niin kuin hyvältä tuntuu. Ampuu tosissaan, jos tuntuu siltä, ja on ampumatta, jos ei tunnu, mutta väkisin ei minusta kannata ampua.
- Juuso Huhtala

- Kuka olet ja minkä ikäinen?
- Missä asut ja minkä seuran paidassa ammut?
- Milloin olet aloittanut jousiammunnan, ja mikä sai sinut innostumaan lajista?
- Millaisilla välineillä ammut?
- Kuinka usein harjoittelet ammutta, ja liityykö harjoitteluusi muuta kuntoilua?
- Mikä on mieleenpainunein jousiammuntamuistosi?
- Tavoitteesi vuodelle 2010?
- Missä näet itsesi kymmenen vuoden kuluttua jousiammuntapujana?
- Minkä ohjeen tai neuvon haluaisit antaa aloiteleville jousiammuntajille?
- Kenet valitset seuraavaksi haastateltavaksi?

Jousiampuja-lehti kysyi neljältä ampujalta mielipiteitä seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Millaisia testejä käytät jousesi säätämiseen?
- 2) Kuinka paljon aikaa käytät testaamiseen?
- 3) Kuinka usein tarkistat jousesi säädöt?
- 4) Tunnetko tarvitsevasi lisätietoa testaamisesta?

Gallup

Jukka Pärnänen, Arcus, tähtäin

1) Ensin tillerit, jousitalla [onko tosiaan kirjoittanut näin, vai korjataanko joustotalla?] ja nokin paikka teoreettisesti kohdalleen ja linjaus paloilla, sitten hienosäätö ampumalla. Ei varsinaisia

paperitestejä tms.

2) Jos suuria muutoksia jousessa, niin 1-3 tuntia, perustarkistus ennen ampumista 1-5 minuuttia.

3) Perusjutut aina ennen ampumista, isompi tarkistus noin kerran kuussa.

4) Voisi olla tarpeen, vinkkejä ja ohjeita aina tarvitaan.

Petri Ihanus, Jyväskylä-Sulka, tähtäin

1) Hyviä testejä ovat sulattoman nuolen testi, paperitesti sekä testi, mitä löytyy Jousiampujan ABC:stä. Sekä tietyt nuolikarttatesti on tärkeä.

2) Nykyisin aika vähän, koska ammun samoilla välineillä/nuolilla.

3) Sisä- ja ulkokauden alussa.

4) En juuri tällä hetkellä, mutta jos jotain uutta ilmaantuu, niin varmasti kokeilen ja testaan.

Anne Viljanen, Siipoon Jouset, vaisto

1) Eniten ammun osumakuvia ja merkkejä niistä ylös. Teen pienen muutoksen testattavaan asiaan ja ammun + merkkejä taas. Näin saan tietoa nuolen käyttäytymisestä ja yritän löytää sää-

döissä kohtaa, joka niputtaa parhaiten. Tämän olen oppinut Laasosen Kyöstiltä. Useimmiten otan matkaksi 18-20 metriä ja laitan taustaan pystyviivan, johon tähtään. Ammun sekä sulal-

lisilla että sulattomilla nuolilla ja vertaan niiden osumia keskenään. Vaistojousella nuolen käyttäytymiseen vaikuttaa jänteellä kiipeäminen. Siksi ammun testiä aina myös eri matkojen otekorkeuksilla. Eri nuolille ammun osumakuvia pitemmiltä matkoilta. Samoin, jos etsin esim. oikeaa kärkipainoa nuoliin. Paperin läpi olen ampunut lähinnä mielenkiinnosta sen jälkeen, kun olen mielestäni saanut jousen vireeseen. 2) Testaaminen painottuu minulla kevääseen, kun pääsee ulos ampumaan. Silloin melkein aina kentällä ampussa testaa jotain asiaa. Jos olisi viisas, tekisi säätötyön pitkälle jo sisäkaudella. Isoin säätäminen on aina ampujassa ja ammutekniikassa. 3) Sen, että perussäädöt (jänneväli, tilleri, nokinpaikka) pysyvät paikallaan, tarkistan lähes joka kerta, kun laitan jousen vireeseen. Nokinpaikan oikean korkeuden tarkastan silloin tällöin sulattoman nuolen avulla. Muuten isompi säätörujanssi noin kerran vuodessa tai aina kun välineisiin tulee muutoksia. 4) Kyllä! Tietoa ja etenkin kokemuksia erilaisista säädöistä ja siitä, miten eri asiat vaikuttavat toisiinsa. Vaistojousen säätämistä olisi tarpeen pitää oma työpajansa juuri tuon jänteellä kiipeämisen vaikutusten takia. Monet ihmiset ovat minua säätämässä auttaneet matkan varrella. Iso kiitos siitä! Apua tarvitaan jatkossakin.

Santeri Roivas, Iitin Jousiampujat, tähtäin

1) Tillerimittaa ja jännevälimittaa.

2) Muutaman minuutin ennen ammutta.

3) Aina ennen ammun alkua.

4) Tarvittaessa tietoa on saatavilla muilta seuran jäseniltä.

Jatka keskustelua aiheesta verkossa www.jousiampujainliitto.fi

Stig Jansson

Yritysyhteistyön käynnistäminen

Vuoden 2011 alusta aloitetaan liittotasoisena yritysyhteistyökonseptin ja työvälineiden kehitystyö. Työn lopullisena tavoitteena on saada liitolle yhteistyökumppaneita tuomaan lisärahoitusta liiton toimintaan. Työtä tehdään perusteilla olevassa ryhmässä yhdessä viestintä- ja markkinointiryhmän kanssa.

Tähän työhön kaivataan lisää käsipareja. Tarjolla on töitä laidasta laitaan. Erityisesti kaivataan lisää osaamista mediatuotannosta, myynnistä ja markkinoinnista. Myös kaikki vinkit mahdollisista yhteistyökumppaneista ja tuoreet ideat otetaan kiitollisena vastaan.

Jos olet kiinnostunut osallistumaan lajimme kehittämiseen tässä muodossa, ota rohkeasti yhteyttä allekirjoittaneeseen.

Juhana Ruster
juhanar@gmail.com
Gsm 0407725441

*Hyvää Joulua ja
Menestyksellistä
Uutta Vuotta 2011
toivottaa*

Jousiampuja-lehden toimitus!

Kuva: Gerard Zonjee

Nyt saatavana UUSI InDoorBook muistikirja

Kierresidotut 50 sivua sisältää: spottitauluja, muistiinpanopaikat tuloksille sekä nuoliosumatestille, jousen osille, kilpailutuloksille

Nyt 6€/kpl (+ postituskulut)

Tilaukset/tiedustelut:
sussu.makkonen@elisinet.fi
ja SherwoodShop

Tarjolla Mustaa ja Magiaa Win & Winiltä!

Win & Win satsaa huipputekniikkaan, laatuun ja tutkimukseen. Nano-teknikka on päivän sana myös Koreassa. N-komposiitti on nyt tullut hiilikuidun oheen. Yhdistelmästä syntyy tehokasta jälkeä, sillä heittovoima paranee ja ennen kaikkea väännöt, tärinät ja eriaikaisuudet vähenevät. Jos olet innostunut puulavoista, sellaisetkin löydät nyt Win & Win mallistosta! Käy hakemassa lisää tietoa Win & Winin huikeasta huipputekniikasta sen nettisivuilta osoitteesta: www.win-archery.com

600€

W&W Innno CXT on huikean kaunis hiilikuitukeskiosa, jossa on tekniikkaa vaikka muille jakaa. Esimerkiksi keskiosan alaosaan on mahdollisuus lisätä painoa.

Pituus: 25" (27" tulossa 2011)
Paino: 1150-1300 g
Värit: musta, titanium, hopea, sininen, punainen, oranssi ja valkoinen

19€

Hiilikuituklikkeri, jossa sanotaan olevan maaginen klikkiääni

530€

W&W Inno Ex Power lavoissa yhdistyy tavallinen ja nano-hiilikuitu. Tehden niistä vakaa-toimiset sekä tositehokkaat
Pituudet: Short, Medium ja Long
Paunat: 28-48

510€

W&W Inno Ex Prime lavoissa on huolellisesti valittu puuydin, joka tekee lavoista tehokkaat ja vakaat
Pituudet: Short, Medium ja Long
Paunat: 28-48

180€

W&W ABS-muovinen Aer-laukku on tyylikäs, mutta myös vahva, tilava ja lisäksi isot pyörät tekevät siitä todella toimivan
Värit: musta ja hopea

W&W-hiilikuitustabisetti

Stabisettiin kuuluu 1 etustabi, 2 sivustabia, kolmet painota, V-bar ja ulontaja. Pituudet valinnan mukaan
Etustabi: 26, 28 tai 30 tuumaa
Sivustabit: 10, 11, tai 12 tuumaa
Ulontaja: 3, 4, tai 5 tuumaa
Värit: musta, sininen, punainen ja valkoinen

240€

Win & Win - kauppiasi
SHERWOOD SHOP

Maneesikatu 2, Helsinki, puhelin 09-1356508, www.sherwoodshop.fi